

ว.พ.ด

รท.๘

รท.๑๑

๑๑๒

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย กับการปรับแก้ทางสังคม
ของเด็ก เยาวชนชั้นมัธยมศึกษา ในเขต เมืองพัทยา

ปริญญาโท

ของ

รศ. กุลประสิทธิ์

๑๔ กพ ๒๕๒๘

แผนกคอมพิวเตอร์บริหารธุรกิจ วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของวารศึกษาคามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน ๒๕๒๗

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทยกับการปรับตัวทางสังคม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเขตเมืองพัทยา

บทคัดย่อ

ของ

ชลธิ์ กุลประคินธุ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กันยายน 2527

การวิจัยครั้งนี้มุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย
กับการปรับตัวทางสังคม และเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย การปรับตัวทางสังคม
ตามตัวแปรด้านระดับการศึกษา อาชีพปกครอง สถานที่ตั้งของที่อยู่อาศัย และเพศ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ซึ่งกำลังเรียน
อยู่ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2527 ใน
เขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 282 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ
แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย และแบบสอบถามการปรับตัวทางสังคม

การวิจัยปรากฏผลดังนี้

1. ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย และการปรับตัวทางสังคม มีความสัมพันธ์กัน
ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย มีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทย
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ประกอบอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทย แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่อยู่เขตชานเมืองพัทยา และย่านกลางเมืองพัทยา มีทัศนคติต่อ
วัฒนธรรมไทย ไม่แตกต่างกัน
5. นักเรียนหญิงและนักเรียนชาย มีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทย แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
6. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย มีการปรับตัวทางสังคม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
7. นักเรียนที่ประกอบอาชีพต่างกัน มีการปรับตัวทางสังคม แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE RELATIONSHIP BETWEEN THE ATTITUDE TOWARDS THAI CULTURE
AND THE SOCIAL ADJUSTMENT OF THE MATTAYOM SUKSA
STUDENTS IN PATTAYA CITY

AN ABSTRACT

BY

CHONLATEE KULPRADIT

Present in partial fulfillment of the requirement
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
September 1984

The purposes of this study were to investigate the relationship between the attitude towards Thai Culture and the Social Adjustment of the mattayom suksa 1 - 6 students in Pattaya City; and to compare students' attitude towards Thai Culture, Social Adjustment with different educational level, parents' occupation, residential areas and sexes.

The subjects were made up of 282 M.S. 1 - 6 students from government secondary schools in Pattaya City, in the academic year 1984. The instrument for collecting the data consisted of attitude towards Thai Culture Questionnaire and Social Adjustment Questionnaire.

The results were as follows .

1. The relationship between attitude towards Thai Culture and Social Adjustment was statistically significant at .01 level.

2. There were significantly difference in attitude towards Thai Culture among the students with different educational level at .01 level.

3. There were significantly difference in attitude towards Thai Culture among the students whose parents were differed in occupation at 01 level.

4. There were no significantly difference in attitude Towards Thai Culture between the students with different residential areas.

5. Female and Male students showed significant difference in attitude towards Thai Culture at .01 level.

6. There were significantly difference in Social Adjustment among the students with different educational level at .01 level.

7. There were significantly difference in Social Adjustment among the students whose parents were differed in occupation at .01 level.

8. There were no significantly difference in Social Adjustment between the students with different residential areas.

9. Female and Male students showed significant difference in Social Adjustment at 05 level.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณะนิติศาสตร์และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะนิติศาสตร์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

...../..... ประธาน .....

..... กรรมการ .....

..... กรรมการ

ประกาศคุณผลการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาจาก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ยมกลรัตน์ หล้าสูงษ์ และ รองศาสตราจารย์ ชัยมิ่งอร ภาณุภรณ์ขวัญ
ที่ได้ให้ความช่วยเหลือแนะแนวทาง อีกทั้งยังได้ตรวจแก้ไขเกี่ยวกับการทำวิจัยขั้นตอน
ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาจากท่านทั้งสองเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็น
อย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารี รังสินนท์ อาจารย์ยวีลลภ ปิยมโนธรรม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชัยมิ่งอร เสตมณฑ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ องพันธ์ มณีรัตน์ ดร.อนันต์ เจียมเจริญ
อาจารย์สุขุม ศรีบุรินทร์ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ทั้งแนะนำและตรวจแก้ไขแบบสอบถาม และ
ขอขอบพระคุณอาจารย์พรจันทร์ เจียรอคติศักดิ์ ที่ได้ร่วมพิจารณาตรวจแก้ไขฉบับนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร อาจารย์ใหญ่โรงเรียน
บางละมุง อาจารย์แนะแนวทั้งสองโรงเรียน ตลอดจนอาจารย์ทุกท่านอื่น ๆ ทุกท่านที่ได้ให้
ความเอื้อเฟื้อ และอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้
เป็นอย่างดี นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคนที่ช่วยช่วยเหลือ ในการหาวิจัยครั้งนี้
ด้วยประการต่าง ๆ จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ชลธิ์ กุลประสิทธิ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า	7
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	8
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	8
	ค่านิยมที่พิเศษเฉพาะ	9
2	ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	12
	ทัศนคติ	12
	วัฒนธรรม	14
	ลักษณะเฉพาะของสังคม และวัฒนธรรมไทย	17
	ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย	19
	การปรับตัวทางสังคม	19
	การปรับตัวทางสังคมกับ ระเบียบการศึกษา	25
	การปรับตัวทางสังคมกับสถานที่อยู่อาศัย	27
	สมมติฐานในการวิจัย	28

3	วิธีดำเนินการวิจัย	29
	ประชากร	29
	กลุ่มตัวอย่าง	29
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	32
	การหาความน่าเชื่อถือและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	39
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
	การจัดกระทำกับข้อมูล	39
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	40
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
5	สรุป อภิปราย และขอเสนอแนะ	56
	วัตถุประสงค์ในการค้นคว้า	56
	ประชากร	56
	กลุ่มตัวอย่าง	56
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	57
	การวิเคราะห์ข้อมูล	57
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
	อภิปรายผล	59
	ขอเสนอแนะ	72

บรรณานุกรม 74

ภาคผนวก 81

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	30
2	จำนวนกลุ่มตัวอย่างจากแนวตามประเภททั่วประเทศ	31
3	ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย กับการปรับตัวทางสังคม	45
4	ผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	47
5	ผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ระหว่างนักเรียนที่ผูกครองประกอบอาชีพรับราชการ และนักเรียนที่ผูกครองประกอบอาชีพอื่น	48
6	ผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ระหว่างนักเรียนที่อาศัยอยู่เขตชานเมืองพัทยา และนักเรียนที่อาศัยอยู่ย่านกลางเมืองพัทยา	49
7	ผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ระหว่างนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย	50
8	ผลการเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคม ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	52
9	ผลการเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคม ระหว่างนักเรียนที่ผูกครองประกอบอาชีพรับราชการ และนักเรียนที่ผูกครองประกอบอาชีพอื่น	53
10	ผลการเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคม ระหว่างนักเรียนที่อาศัยอยู่เขตชานเมืองพัทยา และนักเรียนที่อาศัยอยู่ย่านกลางเมืองพัทยา	54
11	ผลการเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคม ระหว่างนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย	55

ตาราง

หน้า

- 12 ชำนาญจาแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย 99
- 13 อานาจาแนกเป็นรายข้อ ของแบบสอบถามการปรับตัวทางสังคม..... 108

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันจะพบว่า หลายประเทศได้พยายามทุกวิถีทางในการพัฒนาและสร้างสรรค์
ความเจริญก้าวหน้าให้ประเทศ การพัฒนานั้นมีทั้งการพยายามเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร
อุตสาหกรรม ตลอดจนการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันสมัย โดยมีเป้าประสงค์เพื่อส่งเสริม
ความเป็นอยู่ของพลเมืองในประเทศให้ดีขึ้น ดังนั้นนโยบายในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
ของประเทศที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ การพัฒนา "คน" โดยเชื่อว่าประเทศชาติจะเจริญไปได้
มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับว่า "คน" หรือประชากรของประเทศนั้นมีคุณภาพเพียงใด เพราะคน
ในประเทศเปรียบเสมือนขุมถ่านหินมหึมาที่จะเป็นแรงผลักดันให้ประเทศเจริญก้าวหน้า
ทันโลกและสอดคล้องกับวิทยาการสมัยใหม่ ดังนั้นประเทศจะเจริญก้าวหน้าไปได้นั้นจาเป็น
ต้องพัฒนามนุษย์ โดยคำนึงทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจควบคู่กันไป

การศึกษานานาชาติมีประสิทธิภาพนั้นจะคงอาศัยการศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุด
(พจน์ สารสิน 2509 : 19) เพราะการศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่ง ในการส่งเสริม
ความเป็นอยู่ของประชากรให้ดีขึ้น ถ้าเราพัฒนาการศึกษาให้เท่ากับ เป็นการพัฒนาคนนั่นเอง
ดังกล่าวของปวย อังภากร (ปวย อังภากร 2508 : 11) ซึ่งกล่าวว่า การจัด
การศึกษาที่ค้ำประกันจะช่วยให้พลเมืองมีความสามารถ 3 ประการคือ

1. ช่วยอบรมนักเรียนให้เป็นคนดี มีศีลธรรม มีความสัจย์ มีความกตัญญู
ประพฤติชอบและ เปรื่องดเมืองที่ตัวเองอาศัย
2. ช่วยอบรมให้นักเรียนรวมทั้งนักศึกษามหาวิทยาลัยรู้จักใช้ความคิด รู้จักนำ
สติปัญญาให้เฉียบแหลมเพื่อขบถองวิชาการให้แตกฉานลึกซึ้ง สามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์
แก่ตนเองและประชาชนทั่วไปได้

3. เพื่อฝึกฝนให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถใช้ประกอบสัมมาชีวะ เลี้ยง
ตนเองได้

การวัดการศึกษานักเรียนเป็นผล เมืองดีและสวดคล้องกับจุดมุ่งหมายของ
หลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายการศึกษานักเรียน เป็นหน้าที่ของผู้บริหาร ครูอาจารย์
ครูแนะแนว ตลอดจนบุคลากรอื่น ๆ เป็นที่ทุกฝ่ายจะต้องศึกษาใหญ่และ เข้าใจในหัว ใจ
ใจมากพอสมควร ไม่วาจะเป็นทัศนคติในการมองโลกของ เด็กนักเรียนและความรู้สึกนึกคิด
ของเขา เพราะ เมื่อนักเรียนมีทัศนคติที่ดีอย่างไร พฤติกรรมที่แสดงออกมามีแนวโน้ม
ที่จะตอบสนองตามความรู้สึกนึกคิดและทัศนคตินั้น ๆ โดยเฉพาะทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อ
วัฒนธรรมไทย เป็นเรื่องที่ครูอาจารย์ ครูแนะแนว รวมทั้งผู้เกี่ยวข้อง ของสำรวจและ
ศึกษาให้เข้าใจแยกแยะสิ่งต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะบุคคลอยู่ในสังคมและมีวัฒนธรรม เป็นบรรทัดฐาน
ในการปฏิบัติต่อกันมา แต่วัฒนธรรมมิได้หยุดนิ่งมีการ เคลื่อนไหวและ เปลี่ยนแปลง ไปจาก
เดิมหลายอย่าง สภาพการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นนี้ผลมาจากการที่วัฒนธรรม
เปลี่ยนแปลง ไปอันเนื่องมาจากคนรุ่นใหม่ เห็นว่าของ เก่าบางอย่างไม่เหมาะสม ก่อการสมัยใน
ปัจจุบันจึงทอดทิ้งไป โดยเปลี่ยนอย่างอื่นมาทดแทนสาเหตุการ เปลี่ยนแปลง ทางวัฒนธรรมนั้น
น่าที่กล่าวถึงสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (จรรยา สุวรรณทัต 2525 : 3)

1. ความเจริญทางเทคโนโลยี เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการหาและผลิตเครื่องจักรกล
มาใช้ประจำวันแทนการใช้แรงคนโดยเฉพาะฝีมือของคนในการ ประดิษฐ์และผลิตวัตถุต่าง ๆ รวมทั้ง
การขนส่งสินค้า เครื่องจักรกล เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้วิถีชีวิตของมนุษย์เจริญรุดหน้าในเวลา
อันรวดเร็วและมีปริมาณมากน้อยของผู้ได้รับผลกระทบจนทำให้วิถีชีวิต ของมนุษย์เปลี่ยนแปลง
ไปอันอาจก่อปัญหาสังคม เช่น การว่างงาน ซึ่งเป็นปัญหาที่ประเทศไทยกำลังประสบ แสดง
ให้เห็นว่าความเจริญทาง เทคโนโลยีมีอิทธิพลสำคัญขั้นพื้นฐานที่มีต่อการ เปลี่ยนแปลง ทาง
วัฒนธรรม

2. กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่อาจทำให้คนยากจนยิ่งจนมากขึ้น และมีจำนวนคนจนเพิ่มขึ้น คนยังมีที่มั่งคั่งน้อยเพียงไม่กี่ตระกูลครอบคลุมนกิจกรรมทางเศรษฐกิจของชาติ เอาไว้ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างคนมั่งมีและคนยากจนเพิ่มขึ้น

3. กิจกรรมทางสังคม เช่น การจัดระเบียบสังคม ท้าใหม่องเห็นความรู้สึกรู้สึกผิดของสมาชิกในสังคมอันสื่อให้เห็นว่าในสังคมเจริญจริงหรือไม่

4. การนิยามทางสังคมเมื่อมีการปะทะสังสรรค์กับสังคมอื่น อาจเกิดการขอยืมลักษณะทางสังคมมาจากสังคมที่เห็นว่าดีกว่าหรือเหนือกว่า แต่อาจได้มีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงให้เข้ากับลักษณะสังคมและวัฒนธรรมเดิมก็อาจจะได้วัฒนธรรมที่ดีมาไว้ใช้ในสังคมของตนบ้าง

สังคมและวัฒนธรรมไทยก็คงอยู่ภายใต้ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลง เช่นเดียวกับสังคมอื่นโดยทั่วไป เป็นคนว่า ลักษณะสังคมไทยแต่เดิมเป็นสังคมเกษตรกรรม ฉะนั้นประชาชนส่วนใหญ่จึงเป็นเกษตรกร ซึ่งเป็นชาวชนบท สัดส่วนของสังคมไทยตามที่ สุพัศกร สุภาพ (สุพัศกร สุภาพ 2518 : 20 - 21) กล่าวไว้คือ 83 % ของคนไทยเป็นชาวชนบท ซึ่งในจำนวนนี้ 60 % เป็นเกษตรกร มีความเป็นอยู่เรียบง่าย จีจี้ใจโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ แท้จริงในปัจจุบันสังคมไทยซึ่งเป็นสังคมเกษตรกรรมได้ค่อย ๆ กลายเป็นสังคมอุตสาหกรรมที่ละเล็กที่ละน้อย ประชากรรุ่นใหม่มีแนวโน้มที่จะนิยมกาทางวัตถุมากกว่าค่าความเป็นผู้มีศีลธรรมและความดีงาม มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนจากอนุรักษนิยมมาเป็นสังคมนิยมมากขึ้น และจากการรับเอาอารยธรรมตะวันตก เขามา เป็นแบบแผนในการประพฤติปฏิบัติทั้งทางด้านการเมือง การปกครอง ระบบการศึกษา และระบบเศรษฐกิจ จึงทำให้สังคมและวัฒนธรรมไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมายที่สนิท สมัยการ (สนิท สมัยการ 2525 : 145) อธิบายว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่ดำเนินไปอย่างรวดเร็ว จนผูกพันทั่ว ๆ ไปปรับแก้ปรับใจให้เข้ากับสภาพการณ์ใหม่ ๆ ของสังคมไม่ทัน ทำให้เกิดความเครียดในอารมณ์และจิตใจมาก ซึ่งในที่สุดก็แสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่รุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ส่วนผู้มีจิตใจและอารมณ์

อ่อนแอ เป็นพื้นฐานเดิมอยู่แล้ว ก็อาจกลายเป็นโรคจิต โรคประสาทไม่ได้ แล้วแท้จริง นอกจาก
 นี้ พฤติกรรมแบบการทาลายตนเอง อย่างเช่นปล่อยตัวให้ตกเป็นทาสยาเสพติด เครื่องทอง
 ของเมากาง ๆ การมั่วสุมในกาหรณัน ตลอดจนการฆ่าตัวตายก็จะเพิ่มมากขึ้น สภาพการ
 เปลี่ยนแปลงนั้นอาจก่อให้เกิดทัศนคติก่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในระดั้มากน้อยต่างกัน
 ซึ่งเป็นผลกอดแนวการมระดั้มปฏิบัติหรือการปรับตัวทางสังคมของแก่นักเรียนในวัยที่อยู่ระดั้ม
 มัธยมศึกษา จึงเป็นเรื่องที่ควรศึกษาให้เข้าใจอย่างทองแท้ เพื่อให้สอดคล้องกันในการจัดการ
 ศึกษาของประเทศ การจัดการศึกษาให้แก่นักเรียนซึ่งอยู่ในระยะวัยหัวเดี้ยวหัวทอของชีวิตนั้นนับ
 ว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เพราะแก่นในวัยนี้คือ แก้ววัยรุน ซึ่งเป็นผู้ที่กอดมีการเปลี่ยนแปลง
 และรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวกเร็วมาก เป็นช่วงชีวิตที่ปรับตัวยากและมีปัญหามากที่สุด
 (อาคม สรรสุชาติ 2518 : 64) เฮอร์ลอค (Hurlock. 1964 3) กลาวว่า
 วัยรุนเป็นวัยหัวเดี้ยวหัวทอ เป็นวัยแห่งการปรับตัวทางสังคม เป็นวัยแห่งปัญหา เป็นวัยที่มี
 ความเครงเกรี้ยททางอารมณ์ ทัศนใจรวกเร็วและรุนแรง สาเหตุเพียงเล็กน้อยอาจเป็น
 เรื่องใหญ่ได้ ทัศนคติในการมองโลกและสังคมของแก้ววัยรุน อาจจะมีควมขัดแย้งกับผู้ใหญ่
 และผู้ใหญ่อาจจะไม่เข้าใจควมรู้สึกนึกคิดของแก้ววัยรุน ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาได้
 กัณฑ์ภา นิธยาน (นิภา นิธยาน 2520 : 8) กลาวว่า วัยรุนเป็นระยะเวลาของชีวิต
 ที่ประสมควมเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงทุกคาน ทั้งทางคานร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และทาง
 คานสังคม กัณฑ์กจิวิทยานางแทนไคเรียกวัยนี้เป้นวัย "งายู บุกแคม" เป็นวัยที่เปลี่ยนจาก
 ความเป็นเด็กเข้าสู่ความเป็นหนุ่มสาว ซึ่งจะเกิดโตเป็นผู้ใหญ่ในวัยกอไป การเปลี่ยนแปลง
 จากวัยรุนไปสู่วัยผู้ใหญ่ในระยะแรกจึงกุดประหนึ่งว่าปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นพร้อมกันในตัวเด็ก
 ปัญหาต่าง ๆ นั้น เช่น ปัญหาที่เกี่ยวกับทัศนคติที่มีกอดวัฒนธรรมไทย และปัญหาที่เกี่ยวกับการ
 ปรับตัวทางสังคมของแก้ววัยรุน ซึ่งไคแกมในภาพพิมพ์กอดตนเองหรือการมองกอดเอง ทัศนคติที่มี
 กอดบุคคลแวกกอด เช่น พ่อ แม่ เพื่อน ครูอาจารย์ และบุคคลภายนอก กอดกอนควมวิกกักังวล
 ควมกัขงใจ ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้นในสภาพไค และระยะเวลาไคไคที่เด็กเกิดควมรู้สึกว
 ไม่สามารถหาวิธีการเพื่อลดนงกวางกอดการที่พึงพอใจให้สอดคล้องกับควมกิดเห็นของ กอรอนดิ้นกั

(Ironland, 1959: 340) ที่ว่า เมื่อเด็กเข้าโรงเรียนอนุบาลผู้ใหญ่ ประสบการณ์ทางสังคมยอมกว้างขวางออกไปตามลำดับทุกอย่างเป็นไปทางปกติ กล่าวคือ เมื่อถึงวัยเข้าโรงเรียนเด็กก็มีโอกาสสัมพันธ์กับเพื่อนในวัยเดียวกัน ได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อน เด็กจะโครูปบทบาทของคนที่ควรปฏิบัติอย่างไร เมื่ออยู่ร่วมกับเพื่อน ๆ ควรปรับตัวทางสังคมเช่นใด เมื่อเด็กสามารถปรับตัวได้แล้วเขาจะสามารถอยู่ร่วมกับเพื่อนฝูงได้อย่างอบอุ่น และมีความมั่นใจเกิดความรู้สึกเชื่อมั่นในตนเองและผู้อื่น มีทัศนคติที่ดีต่อกันทั่วไป สามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นได้กันในสังคม

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาวิธีที่จะกองสำรวจและศึกษา เพื่อให้รู้และเข้าใจทัศนคติตลอดจนการปรับตัวทางสังคมของเด็ก เพื่อที่จะหาทางจัดการแก้ไข ปรับปรุงและส่งเสริมให้เหมาะสม โดยเฉพาะนักเรียนซึ่งอยู่ในระดับมัธยมที่เป็นช่วงกำลังอยู่ในวัยรุ่น กำลังอยู่ในสภาพการเปลี่ยนแปลง ก่อรูปกับเทคโนโลยีและวัฒนธรรมตะวันตกมีส่วนทำให้ทัศนคติและพฤติกรรมของนักเรียนไทยที่เคยอยู่ในสภาพที่เรียบง่าย เกเรขี้แค้นและคล้อยตามผู้ใหญ่อันเป็นลักษณะของสังคมและวัฒนธรรมไทย ได้เปลี่ยนแปลง โดยกลายเป็นเด็กวัยรุ่นที่กล้าแสดงออก เกี่ยวกับบทบาทในสังคมและการเมืองมากขึ้น การที่เด็กวัยรุ่นเปลี่ยนสภาพไปนั้นทำให้เกิดปัญหาขึ้นกับเด็กวัยรุ่นเองมากมาย ปัญหาที่สำคัญมากคือ ปัญหาการปรับตัวทางสังคมซึ่งมักเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับครู ผู้ปกครอง กล่าวคือ เด็กวัยรุ่นมักจะรู้สึกว่ามีผู้ใหญ่คอยบังคับให้ทำไปสิ่งที่ผู้ใหญ่เห็นว่าดีงาม และเหมาะสมตามแบบสังคมและวัฒนธรรมไทย ในทางตรงกันข้ามเด็กวัยรุ่นจะรู้สึกว่าการปรับตัวใหม่ที่น่ากลัว ไม่เชื่อคำสั่งสอนอบรม ทำให้เกิดช่องว่างและเป็นปัญหาในการปรับตัว เขาหากันอย่างมาก

สาเหตุที่ผู้วิจัยศึกษา เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทยกับการปรับตัวทางสังคมของเด็กวัยรุ่นในเขตเมืองพัทยา เพราะว่าผู้วิจัยต้องการทราบว่านักเรียนที่เกิดและเจริญเติบโตอยู่ท่ามกลางกระแสแห่งความแปรเปลี่ยน และความสับสนระหว่างสภาพสังคมและวัฒนธรรมไทยกับอิทธิพลของสภาพสังคมและวัฒนธรรมแบบตะวันตกตลอดจนเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เขาบาสอดแทรกแผ่ขยาย เขามากครอบงำอยู่ในสังคมไทย เราปัจจุบันนี้

โตส่งมาให้แก่นักเรียนวัยรุ่นมีทัศนคติเป็นอย่างไร นักเรียนวัยรุ่นที่ยังยึดมั่นและ
 ประพฤติปฏิบัติความเหมาะสมบรรรมเนียมประเพณีไทย และวัฒนธรรมไทยมีการปรับแก้ทางสังคม
 เป็นอย่างไร ลา เหตุสำคัญที่ผู้วิจัยเลือกศึกษากับแก่นักเรียนวัยรุ่นในเขตเมืองพัทยา
 ก็เพราะว่า เมืองพัทยาในปัจจุบัน เป็นเขตชุมชนที่หนาแน่น การขยายตัวของประชากร เป็นไป
 อย่างรวดเร็วผู้คนจากต่างถิ่น อพยพ เข้าไปทำงานด้านบริการธุรกิจ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว
 เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้เพราะพัทยา เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางอากาศที่มีชื่อเสียง ทั่วโลก
 มีหาดทรายสวยสะอาด ตลอดจนในทกฉบับมีชื่อเสียง สิ่งเหล่านี้เองที่เป็นตัวเสริม
 ให้เกิดการแปรเปลี่ยนเกี่ยวกับวัฒนธรรมของไทยเป็นอย่างมาก

ในเขตเมืองพัทยานั้น ปรากฏว่าในหนึ่ง ๆ จะมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและ
 ต่างประเทศไปพักผ่อนตากอากาศเป็นจำนวนมากมาย ชนชาวต่างชาตินั้น ได้นำเอาขนบธรรมเนียม
 ประเพณีการแต่งกายและการแสดงออกทางพฤติกรรมต่าง ๆ ในแหล่งที่มาท่องเที่ยวก็
 ในเขตเมืองพัทยา โอกาสที่จะก่อให้เกิดผลกระทบก่อกวนก่อกวนของเยาวชนที่อยู่ในภาคพื้นนั้น
 จึงมีมาก โดยเฉพาะนักเรียนซึ่งอยู่ในเขตเมืองพัทยานั้น มีโอกาสที่จะรับเอาอิทธิพลของ
 วัฒนธรรมต่างชาติไว้ได้เป็นอย่างมาก เพราะนักเรียนส่วนใหญ่ นั้น ผู้ปกครองจะประกอบอาชีพ
 เกี่ยวกับธุรกิจการท่องเที่ยว เมื่อนักเรียนเลิกจากการเรียนหนังสือในคอนเวน หรือในวัน
 หยุดสุดสัปดาห์ ส่วนใหญ่นักเรียนจะใช้เวลาว่างเหล่านี้ ช่วยผู้ปกครองประกอบธุรกิจ หรือ
 ทำรายได้พิเศษจากนักท่องเที่ยว เช่น การอาสาพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิต
 ซึ่งอยู่ในเขตเมืองพัทยา การนำอาหารว่างในภาค มาจำหน่ายที่ตั่งบ่างแห่งนอกเหนือ
 จากบริเวณชายหาดพัทยา ตลอดจนการบริการทั่วไป เช่น บริการเก้าอี้ผ้าใบสำหรับนั่ง
 รับลมชายหาด การบริการเล็ก ๆ น้อย ๆ อันเป็นการเพิ่มความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว
 ผู้ที่มารับนอจากจะเป็นอาสาสมัคร และประสบการณ์สำหรับนักเรียนแล้ว ผลกระทบ
 ที่ตามมาคือ บุคลิกวิถีและอุปนิสัย การแต่งกาย ฯลฯ ซึ่งเป็นแบบลักษณะของ
 วัฒนธรรมชนชาวต่างชาตินี้ ๆ ย่อมเกิดผลกระทบแก่นักเรียนซึ่งกำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่น
 อันเป็นวัยที่พร้อมที่จะรับและเลียนแบบอย่างวัฒนธรรมของชาวต่างชาตินี้ได้อย่างรวดเร็ว

อีกประการหนึ่งคือ เมืองพัทยาเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว ปัญหา
 กาง ๆ ที่ตามมาจึงมีมากมาย เช่น ปัญหาความแออัดคับแคบ ปัญหาอาชญากรรม ปัญหา
 การว่างงาน ปัญหายาเสพติด ปัญหาหญิงบริการ ปัญหาสินค้ายาเสพติด ปัญหาน้ำเสีย ปัญหาน้ำ
 และสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ 2523 : 3) ปัญหาต่าง ๆ
 เหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อความเสื่อมเสียแก่สภาพจิตใจของเยาวชนได้ทั้งสิ้น ซึ่งสิ่งต่าง ๆ
 เหล่านี้เองที่เป็นแรงจูงใจให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาเกี่ยวกับ เรื่องทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย
 กับการปรับตัวทางสังคม โภภะเลือกศึกษากับเด็กนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยม
 เพราะ เด็กนักเรียนในวัยนี้ เป็นเด็กวัยรุ่นที่มีโอกาสรับอิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกได้โดยง่าย
 เมื่อได้รับอิทธิพลดังกล่าวแล้วทัศนคติของนักเรียนในระดับนี้มีต่อวัฒนธรรมไทยอย่างไร
 สัมพันธ์หรือสอดคล้องกับการปรับตัวทางสังคมหรือไม่ และทัศนคติ จะเป็นไปในทาง
 นิเสธหรือนิทานอย่างไร

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ จะได้เป็นประโยชน์กับผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนใน
 ระดับมัธยม อาทิเช่น ฝ่ายบริหาร ฝ่ายบริการของโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายแนะแนว
 และผู้ปกครองของเด็ก เพื่อให้จะได้ให้ความช่วยเหลือ ปรับปรุงและส่งเสริมให้นักเรียนมี
 ทัศนคติที่ดีและเหมาะสมต่อวัฒนธรรมไทย และเพื่อที่ให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีเจริญงอกงาม
 ขึ้นในทุก ๆ ด้าน ตลอดจนประสบความสำเร็จในการปรับตัว และการงอกงามในสังคมได้เป็น
 อย่างดี

วัตถุประสงค์ของการศึกษากันว่า

ในการศึกษากันว่า เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย
 กับการปรับตัวทางสังคมของเด็กเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเขตเมืองพัทยานี้ มีวัตถุประสงค์
 ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย กับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในเขตเมืองพัทยา
2. เพื่อศึกษา เปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวัฒนธรรมไทยความก้าวแปรในกานระดับการศึกษา อาชีพผู้ปกครอง สถานที่ตั้งของที่อยู่อาศัย และเพศ
3. เพื่อศึกษา เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนความก้าวแปรในกานระดับการึกษา อาชีพผู้ปกครอง สถานที่ตั้งของที่อยู่อาศัย และ เพศ

ความสำคัญของการศึกษากันถว่า

ผลรองการศึกษากันถว่าครั้งนี้มีความสำคัญและมีประโยชน์คือ

1. เพื่อให้เห็นภาพสังกบทว่า เด็กวัยรุ่นนปัจจุบันในเขตเมืองพัทยา มีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทยอย่างไร เมื่อเมืองพัทยาเปลี่ยนไปโอบรับเอาวัฒนธรรมกะวันถก เขามา เด็กนักเรียนในระดับมัธยมศึกษายังมีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทยคง เกิมหรือเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่
2. เพื่อเป็นแนวทางใ้ครู ผู้ปกครองและผู้ที่มีหน้าที่ในการอบรม นำไปเป็นแนวทาง ในการอบรมจริยศึกษา และส่งเสริมบุคลิกภาพการวางแนวชีวิตที่ถูกต้องให้เหมาะสมกับสภาพสังคมอันี้
3. ช่วยให้ผู้เ้าหาหน้าที่แนะแนว โ้ด้นำไปปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมบริการแนะแนวใ้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักเรียนใ้ได้ยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษากันถว่า

1. ประชากร ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 ปีการึกษา 2527 ในเขตเมืองพัทยา จำนวน 2,823 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารังนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ปีการศึกษา 2527 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตเมืองพัทยา จำนวน 262 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

3.1 การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร มีตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

3.1.1 ทักษะที่ทีมก่อวินฉัยกรมไทย

3.1.2 การปรับแก้ทางสังคม

3.2 การเปรียบเทียบ

3.2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.2.1.1 ระยะเวลาการศึกษา

3.2.1.2 อาชีพปกครอง

3.2.1.3 สถานะทางของที่อยู่อาศัยของนักเรียน

3.2.1.4 เพศ

3.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.2.1 ทักษะที่ทีมก่อวินฉัยกรมไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

3.2.2.2 การปรับแก้ทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

คานิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะที่ทีมก่อวินฉัยกรมไทย หมายถึง ทักษะของความรู้สึกหรือหาที่ของบุคคลทีมก่อวินฉัยกรมไทย ว่ากนชอบหรือไม่ชอบวินฉัยกรมดังกล่าว ซึ่งวินฉัยกรมไทยในที่นี้ผู้วิจัยได้ศึกษาจากวินฉัยกรมลาสนัน เป็นวินฉัยกรมจากปฏิบัติของกรมการวินฉัยกรมไทย โดยได้แบ่งออกเป็น 4 หัวข้อดังนี้คือ

1.1 กตัญญูธรรม คือ วัฒนธรรมทางด้านการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความกตัญญูต่อเวทีก ความประหยัด ความรักวินัย ความรักเกียรติรักศักดิ์ศรี ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความไว้วางใจ ความซื่อสัตย์ ความขยันหมั่นเพียร ความกล้าหาญ เป็นต้น

1.2 กานนเกติธรรม คือ วัฒนธรรมทางกานนกฎหมาย ได้แก่ การรู้จักสิทธิและหน้าที่ การเคารพกฎ มาย กฏ เชื้อวงศ์ และการปฏิบัติตามคำสั่งวันชอบธรรม เป็นต้น

1.3 กานนวิถุธรรม คือ วัฒนธรรมทางกานนวิถุ ได้แก่ การกินคืออยู่ดี การรู้จักรักษาโบราณ วิถุ การรู้จักรักษาความสะอาด การรู้จักแก่งกายให้เป็นที่เรียบร้อย การช่วยกันรักษาสามารถสมบัติ เป็นต้น

1.4 กานนศธรรม คือ วัฒนธรรมกานนสังคม แบ่งออกได้เป็น 2 อย่างคือ ๑. ธรรมที่ทำได้จนอยู่รวมกันได้อย่างเป็นสุข เช่น ความเกรงใจ การเป็นผู้ที่มีกตัญญูต่อกัน และระเบียบมารยาทที่วิจิตรคือ เกี่ยวข้องกับสังคมทุกชนิด

ทั้งนี้แนวคิดที่ก่อวัฒนธรรมไทยในที่นี้ วัตถุประสงค์จากคะแนนแบบสอบถามที่นักคิดที่ก่อวัฒนธรรมไทย จึงผู้วิจัยได้ปรับปรุงมาจากแบบสอบถามของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2525

2. วัฒนธรรมไทย หมายถึง ลักษณะความเป็นอยู่ แบบแผนของพฤติกรรม ความสัมพันธ์ ความสนใจ การเชื่อ ตานิยม ความรู้และวิถีตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวไทยที่ได้นำการประยุกต์ปฏิบัติเปลี่ยนแปลงสืบทอดต่อกันมา โดยเป็นลักษณะเฉพาะของวัฒนธรรมไทย

3. การปรับตัวทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลสามารถปรับตัวเองในอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข บุคคลที่จะปรับตัวได้ก็จะต้องเป็นผู้ที่เข้าใจและยอมรับสภาพของคนเข้าใจสภาพความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีทัศนคติที่ดีกับบุคคลแวดล้อม มีความวิถุถึงว่าน้อย การปรับตัวทางสังคมในที่นี้วัดจากคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามการปรับตัวทางสังคม ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงมาจากแบบสอบถามของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2525

4. ระดับการกักตุน ในนี้หมายถึงระดับการกักตุนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
โรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตเมืองพัทยา ซึ่งผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือระดับชั้นมัธยม
ศึกษาตอนต้น กับระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

5. วาดังผู้ปกครอง หมายถึง วาดังที่ประกอบการอยู่ในเขตเมืองพัทยา ของ
ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเขตเมืองพัทยา ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม
คือ กลุ่มผู้ปกครองนักเรียนที่ประกอบอาชีพรับราชการ กับกลุ่มผู้ปกครองนักเรียนที่ประกอบ
อาชีพอื่นที่ไม่ใช่อาชีพรับราชการ

6. สถานที่พักของที่อยู่อาศัยของนักเรียน หมายถึง สถานที่พักบ้านเรือนอันเป็น
ที่อยู่อาศัยของนักเรียนภายในเขตเมืองพัทยา ซึ่งแบ่งออกเป็นย่านจอยเจอนัน เป็นแหล่งท่องเที่ยว
โดยตรงของเมืองพัทยาคือ เขตสวนสนประดิษฐ์ แหลมทองปรีดี กับเขตภายในอันเป็นย่าน
ชานเมืองซึ่งชานเมืองกับเขตเมืองพัทยา

7. เพศ หมายถึง นักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการ
ศึกษาครั้งนี้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของ "ทัศนคติ"

ทัศนคติไม่ใช่สิ่งที่มีมาแต่กำเนิด แต่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ทัศนคติเป็นผลจากความสัมพันธ์ที่บุคคลมีต่อบุคคลอื่น ทัศนคติ หรือเหตุการณ์ และรวมทั้งความคิดเห็นต่าง ๆ บุคคลสามารถมีทัศนคติในเรื่องต่าง ๆ มากมาย เนื่องจากการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ในเรื่องนั้น ๆ (Muzafer Sherif and Corolyne W. Sherif. 1969 . 334) ออลพอร์ต (Allport. อ้างอิงมาจาก Shaver. 1977 : 796) ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติเป็นสภาพความพร้อมของจิตใจและประสาท ซึ่งเกิดจากการได้รับประสบการณ์ อันเป็นผลโดยทรงกลการตอบสนองของบุคคลต่อสรรพสิ่ง และสถานการณ์ ที่เขามาเกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น ในทำนองเดียวกัน โรเซนเบิร์ก (Rosenberg. 1956 : 53) ให้ความหมายของคำว่าทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติคือ การควบคุมของทางความรู้ที่บุคคลมีต่อสรรพสิ่งซึ่งความรู้เหล่านี้เกี่ยวข้องกับความคิด ความเข้าใจ ของบุคคลนั้นด้วย วิลเลียม ลัมเบิร์ต และ วอลเตอร์ อี ลัมเบิร์ต (William W. Lambert and Wallace E. Lambert. 1965 : 50) ให้ความหมายว่า ทัศนคติคือ ลักษณะของความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงออกต่อบุคคล กลุ่มสิ่งของ และเหตุการณ์ต่าง ๆ

จากการศึกษา เรื่องทัศนคติของ เชคกักดิ์ โฆวาสินธุ์ (เชคกักดิ์ โฆวาสินธุ์ 2516 : 11) พบว่า พัฒนาการทางทัศนคติของบุคคลจะพัฒนาไปตามลำดับขั้นดังนี้คือ

1. มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งเรานั้น ๆ
  2. มีการควบคุมของทอดสิ่งเร้าไปในทิศทางที่บุคคลนั้นยอมรับ และจัดเรียงลำดับลักษณะการตอบสนองนั้น ๆ
  3. จัดสร้างเงื่อนไขมาภายใต้เงื่อนไข ข้อตกลงของสภาวะสิ่งเร้าตามลำดับขั้นของแบบแผนในการสร้าง
  4. จัดระเบียบกานิยมเหล่านั้น ให้อยู่ในระบบของมโนภาพแห่งตน
  5. จัดนากานิยมเหล่านั้นมาสร้างเป็นปรัชญาของชีวิต ซึ่งจะก่อรูปเป็นอุปนิสัยหรือคุณลักษณะของแต่ละบุคคล และจะรวมตัวเป็นบุคลิกภาพซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของบุคคลนั้น
- แม้จะมีผู้ให้คำจำกัดความของทัศนคติแตกต่างกันออกไป แต่ก็มีแนวความคิดที่สอดคล้องกันว่าทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ (Allport, อ้างอิงมาจาก Shaver, 1977 : 168 - 170) คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลที่เกี่ยวกับ วัตถุ สิ่งของ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งเหล่านั้นด้วย
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใด ๆ ไปในทางดีหรือไม่ดี ถ้าบุคคลมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะไม่ชอบต่อสิ่งนั้น
3. องค์ประกอบด้านแนวโน้มที่จะกระทำ (Behavioral Component) หมายถึง ความโน้มเอียงของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตน ซึ่งความโน้มเอียงที่จะแสดงพฤติกรรมนี้ จะไม่ไปในแบบกว้าง ๆ ที่ไม่เฉพาะเจาะจง เพราะการที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมที่เฉพาะเจาะจงไปในทิศทางใด ก่อขึ้นกับองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ความบีบบังคับจากสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าทัศนคติเป็นการรวบรวมเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อความคิดเห็น และความจริง (ซึ่งได้แก่พวกความรู้ทาง ๆ) รวมทั้งความรู้สึกซึ่งทั้งหมดจะเกี่ยวพันถึงกัน และจะบรรยายให้ทราบถึงจุดแกนกลางของวัตถุนั้น ๆ ความรู้และความรู้สึกเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมชนิดใดชนิดหนึ่ง ความหมายจากที่ผู้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องทัศนคติ และได้ให้ความหมายมาทาง ๆ นั้น พอจะสรุปความหมายรวม ๆ ของทัศนคติคือ ความโน้มเอียงที่จะตอบสนองไปในทางชอบหรือไม่ชอบต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะในสังคม หรืออาจจะกล่าวได้ว่าทัศนคติคือ ความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ โดยที่มักรวมเป็นส่วนประกอบ รวมทั้งความพร้อมที่แสดงพฤติกรรมเฉพาะอย่างต่อบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความความคิดเห็น หรืออารมณ์นั้น ๆ

ดังนั้นทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย จึงหมายถึงทัศนคติหรือความรู้สึก หรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ว่ามีความรู้สึกไปในทางชอบหรือไม่ชอบสภาพที่เป็นอยู่ของสังคม และวัฒนธรรมนั้น ๆ

ความหมายของ "วัฒนธรรม"

มนุษย์นั้นคงแก่เกิดจนตายมีชีวิตอยู่ในฐานะสมาชิกคนหนึ่ง ในสังคม และการมีชีวิตอยู่ในสังคมก็คือ การที่จะคงอยู่ภายใต้อิทธิพลทางสังคมในคนต่าง ๆ นานาตลอดเวลา เพราะลักษณะโดยส่วนรวมของสังคมคือ การรวมตัวกันอย่างมีแบบแผนของคนซึ่งคงมีความสัมพันธ์ต่อกัน ฉะนั้นชีวิตโดยมีเป้าหมายหลายอย่างร่วมกัน คล้ายคลึงกัน มีความเชื่อบางอย่างร่วมกัน ทัศนคติ และวิธีประพฤติปฏิบัติบางอย่างคล้ายคลึงกัน

ผจงจิกต์ อธิคมนันตะ (ผจงจิกต์ อธิคมนันตะ 2520 : 1) ได้ให้ความหมายของ "สังคม" ไว้ว่า สังคม หมายถึงกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ร่วมกันในที่แห่งเดียวกัน มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันภายในกลุ่ม เป็นแบบบุคคลกับบุคคล และบุคคลกับกลุ่ม มีความผูกพันพึ่งพาอาศัยกัน

มีความสนใจคล้าย ๆ กัน มีวิถีชีวิตร่วมกัน และมีความรู้สึกว่าเป็นกลุ่มเดียวกัน การอยู่ร่วมกัน
 ในสังคมเป็นไปอย่างถาวร ดังนั้นสังคมจึงประกอบไปด้วยชุมชนหลายชุมชนมารวมกัน และ
 องค์การต่าง ๆ ที่ออกจากรวมชนขนาดเล็ก ภายในชุมชนเหล่านั้น คือ กลุ่มครอบครัว กลุ่มงาน
 กลุ่มมิตรภาพ และกลุ่มชนิกอื่น ๆ ซึ่งต่างก็มีโครงสร้างของกลุ่มของตนเองต่างกันไป
 สังคมจะเป็นแห่งที่มาของวัฒนธรรม เพราะเราเรียนรู้ทักษะความชำนาญทั้งหลาย และ
 ความรู้ในการดำเนินชีวิตทุกอย่างโดย่างหนึ่งจากภายในสังคมนี้เอง เช่นเราเรียนรู้ที่จะ
 ป้องกันลูกหลานให้พ้นจากโรคภัยไข้เจ็บ หรือเราเรียนรู้ที่จะมีวิถีชีวิตที่กลมกลืนกับสิ่งแวดล้อม
 สังคมมนุษย์จึงนับว่าเป็นแบบของสัมพันธ์ภาพทางสังคมควบ เช่นกัน โดยที่วัฒนธรรมจะเป็น
 ตัวกำหนดสัมพันธ์ภาพเหล่านั้น และมนุษย์นั้นรวมกันอยู่ได้โดยมีวัฒนธรรมที่ต่างคนต่างได้เรียนรู้
 และมีส่วนร่วมอยู่ด้วยเป็นทิวเชื่อมโยง (โสภณ ชูพิบูลย์ 2518 : 128)

ไกรเมอร์ (Kroeber, 1944 : 267 - 288) ได้เขียนไว้ว่า สังคม
 และวัฒนธรรม เป็นส่วนประกอบซึ่งกันและกัน เช่นเดียวกับหน้ากระดานสองหน้าของกระจก
 แฉกเดียว วัฒนธรรมแต่ละแห่งย่อมเกี่ยวข้องกับสังคมของคนโดยอ้อม วัฒนธรรมของ
 พวกฮอตเตนทอต ย่อมเกี่ยวข้องกับชาว ฮอตเตนทอต (Hottentot) วัฒนธรรมจีน
 ย่อมเกี่ยวข้องกับชาวจีน เช่นนี้เสมอ

เมื่อได้พิจารณาถึงกระบวนการทางสังคมว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมแล้ว
 ความหมายของวัฒนธรรมคืออะไร คำว่า "วัฒนธรรม" นี้ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน
 พ.ศ. 2493 ให้ความจำกัดความของคำว่า "วัฒนธรรม" ว่า ความเจริญ ความงอกงาม
 เพราะฉะนั้น วัฒนธรรมก็คือ ธรรมที่ทำให้เจริญงอกงาม แต่ความหมายทางมนุษยวิทยานั้น
 วัฒนธรรมมีขอบเขตกว้างมาก วัฒนธรรมเป็นแนวความคิดที่นักศึกษารวบรวมเรื่องราว
 เพื่ออธิบายโลกที่เห็นตามที่ตนคิดว่าเป็นความจริงอย่างน้อยก็เป็นความจริงในสายตาของ
 ผู้รวมอยู่ในสังคมนั้น ไทเลอร์ (Edward B. Tylor, อ้างอิงมาจาก Kroeber and
 Kluckhohn, 1952 1) นักมานุษยวิทยาที่มีชื่อเสียงในสมัยแรก เริ่มให้คำจำกัดความ

ไว้ว่า วัฒนธรรม หรืออารยธรรม คือ สิ่งรวมทั้งห้ทั้งซึ่งซับซ้อน ประกอบด้วยความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ กฎหมาย ศีลธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ความสามารถอื่น ๆ และนิสัยของมนุษย์ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม และแบ็กบี (Phillip Bagby. 1953 : 539 - 541) กล่าวว่า วัฒนธรรมเป็นลักษณะพิเศษบางชนิดของพฤติกรรม ซึ่งประพฤติโดยบุคคลในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม พฤติกรรมใด ๆ ก็ตามของมนุษย์ที่ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมออยู่ในกฎระเบียบจารีตที่กำหนดไว้ ยกเว้นสิ่งที่เห็นได้ชัดกว่าเป็น พันธุกรรม เรียกได้ว่าเป็นวัฒนธรรมทั้งสิ้น

นักปราชญ์ในปัจจุบันเช่น กูดอินท์ (Goodenough. 1969 : 257 - 272) ได้กล่าวว่าวัฒนธรรม (Culture) คือ มาตรฐานความเชื่อ ความรู้ ความเข้าใจ ความชอบพอ ฯลฯ ซึ่งเป็นเรื่องที่ใช้สร้างประสบการณ์ของมนุษย์ กระตุ้นให้มนุษย์กระทำหรือแสดงพฤติกรรมออกมาให้เห็น ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ภายในจิตใจของมนุษย์ทั้งสิ้น

คูเบอร์ (Cuber. 1955 : 56) ให้ความหมายว่า วัฒนธรรมเป็นแบบแผนของพฤติกรรมและความประพฤติที่ได้เรียนรู้มาแล้ว และเปลี่ยนแปลงต่อเนื่องกัน ซึ่งรวมทั้งทัศนคติ ค่านิยม ความรู้ และวิถีการถ่ายทอดสืบต่อกันมาในสังคม ในทำนองเดียวกัน อานนท์ อากาศิรมย์ (อานนท์ อากาศิรมย์ 2519 : 99) ให้ความหมายว่า วัฒนธรรมคือวิถีการดำเนินชีวิต กระบวนการพฤติกรรม และบรรดาผลงานทั้งหมดที่มนุษย์ได้สร้างขึ้น ตลอดจนความนึก ความเชื่อ และความรู

เมอร์ริล (Merill. 1961 : 116) กล่าวสรุปความหมายของ วัฒนธรรมไว้ว่า วัฒนธรรมคือ

- ก. เป็นผลเนื่องมาจากมีการปฏิสัมพันธ์กันในสังคมมนุษย์
- ข. ให้แบบแผนที่เป็นที่ยอมรับในสังคม ในการตอบสนองของความคองการทางร่างกายและสังคม
- ค. เป็นสิ่งที่สละสลีบทอดจากชนรุ่นหนึ่ง ไปยังชนอีก รุ่นหนึ่ง

- ง. เป็นสิ่งที่มีความหมายต่อมนุษย์ เพราะ เป็นสัญลักษณ์
- จ. เป็นสิ่งที่มนุษย์เรียนรู้ในขณะที่เขา เก็บ โศกข์ในสังคม
- ฉ. เป็นสิ่งที่กำหนดบุคลิกภาพพื้นฐาน
- ช. การคงอยู่ของวัฒนธรรม ขึ้นอยู่กับหน้าที่ของสังคมที่ดำเนินต่อเนื่องกันไป
แต่ไม่ได้ขึ้นอยู่กับบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

อาจกล่าวสรุปได้ว่า วัฒนธรรมเป็นแบบแผนการดำเนินชีวิตในสังคม เพื่อให้สมาชิกในสังคมมีคุณธรรม รู้จักรักษาประเพณี มีการกินที่อยู่ และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข มีแบบแผนการดำเนินชีวิต มีกฎเกณฑ์ ความเชื่อ อุดมคติ รวมทั้งความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุ สามารถที่จะพัฒนาสืบทอดต่อไปยังชนรุ่นใหม่ คนที่อยู่ในสังคมเดียวกัน จะมีขนบธรรมเนียมประเพณีและกาประพฤติปฏิบัติที่มีลักษณะ เป็นของสังคมนั้นโดยเฉพาะ นอกจากขนบธรรมเนียมประเพณีแล้วสมาชิกของสังคมยัง เคารพกฎหมาย และกฎประเพณีร่วมกัน หรืออาจจะกล่าวได้ว่าวัฒนธรรม คือส่วนประกอบที่จะทำให้สังคมมีลักษณะเฉพาะ แยกต่างหากออกไป สังคมแต่ละวัฒนธรรมคง เป็นองค์ประกอบซึ่งกันและกัน

ลักษณะเฉพาะของสังคมและวัฒนธรรมไทย

ทศยา สุวรรณธวัช ศศิตยา สุวรรณธวัช : 14 - 17) ไต่เบงลักษณะเฉพาะของสังคมและวัฒนธรรมไทย ดังนี้

ก. ลักษณะบุคคลในสังคมไทย บุคลิกภาพของคนไทย เป็นลักษณะอักษนิยม พยายามหลีกเลี่ยงความสัมพันธ์ที่มีผลประโยชน์บังคมทางจิตใจมากที่สุด หรือถ้าหากไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ก็จะพยายามแยกใจออกจากการกระทำ แล้วถือว่าความสัมพันธ์นั้น เป็นเพียงพิธีกรรม เท่านั้น มีคำกล่าวของไทยที่แสดงให้เห็นคือ "ค้ำที่อยู่ไต่ แยกมีใจอยู่ยาก"

ข. ระบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในสังคมและวัฒนธรรมไทย ความแตกต่างระหว่างฐานะตำแหน่ง จะเป็นทั้งการกำหนดความรับผิดชอบ เช่น ผู้ใหญ่ต้องรับผิดชอบในความเป็นอยู่ หรือช่วยเหลือเกื้อกูลเล็ก และเล็กก็จะกองเกวณู เชื่อฟังผู้ใหญ่ แล้วยังเป็นการลดความขัดแย้งระหว่างบุคคล อันสืบเนื่องมาจากการไม่ยอมรับฐานะตำแหน่งของแต่ละบุคคลด้วย ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นเรื่องของความเกรงใจ ความสัมพันธ์จะนิยมความใกล้ชิดกลมเกลียวลักษณะอัคนิยมของสังคมไทย

ค. แบบของความสัมพันธ์ทางสังคม ในระบบของความสัมพันธ์ทางสังคมของคนไทยนั้น อาจจะแยกความสัมพันธ์ทางสังคมของคนไทยออกเป็น 2 แบบใหญ่ ๆ ก็คือ

1. ความสัมพันธ์ที่ผลผูกพันทางใจ

โดยวัฒนธรรมไทยแล้ว คนไทยจะสามารถแยกความรู้สึกทางใจออกจากการแสดงออกทางร่างกายได้ชัดเจนกว่าคนในวัฒนธรรมอื่น ความสัมพันธ์แบบนี้จะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใกล้ชิด เช่น พ่อ แม่ เพื่อนฝูงที่สนิท ความสัมพันธ์เช่นนี้ จะมีความขัดแย้งอยู่มาก หากแต่ความขัดแย้งนั้นจะแก้ไขด้วยการให้อภัยซึ่งกันและกันเพราะความรักความเข้าใจซึ่งกันและกันอย่างหนึ่ง และความสัมพันธ์ภายใต้ "ความเกรงใจ เอาอกเอาใจ" หรือถ้อยทีถ้อยอาศัยซึ่งกันและกัน

2. ความสัมพันธ์โดยมารยาททางการ

ความสัมพันธ์เช่นนี้จะเป็นการคลั่งของความรู้สึก บุคคลแต่ละคนซึ่งมิได้มีความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นแล้ว มุ่งที่ไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ไม่ขัดคอ จะสังเกตเห็นได้เสมอว่า ในการประชุมทาง ๆ จะมีผู้แสดงความกตเวทิต์เห็นขัดแย้งกันน้อยมาก เขาทวนองที่ว่า "พูดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง" เพราะนอกจากจะเป็นการรักษา มารยาทแล้ว ยังจะเป็นการป้องกันมิให้เกิดผลที่ไม่ดีแก่ตนในอนาคตอีกด้วย

ลักษณะของสังคมและวัฒนธรรมไทยที่เห็นได้ชัดคือ การนับถือบุคคล นิยมหาบุญหาทาน นิยมความสนุกสนานรื่นเริง ชอบใช้จ่ายทรัพย์สินในปัจจุบัน นิยมทางสายกลาง ฯลฯ

ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย

จากการที่กล่าวข้างต้นแล้วว่า ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย หมายถึง ทิศทาง ความรู้สึก หรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ไปในทางชอบหรือไม่ชอบสภาพสังคม และวัฒนธรรมที่เป็นอยู่ โดยศึกษาจากองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านของทัศนคติคือ ด้านการรับรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มของพฤติกรรมที่จะตอบสนอง

ผลการวิจัยในเรื่อง ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ของนักเรีนชั้นมัธยม ซึ่งเป็นช่วงที่ เขาสู่วัยรุ่น ยังไม่เคยมีคู่รักมาก่อน มีแก่การศึกษาของ จรรยา สุวรรณทัต (จรรยา สุวรรณทัต, 2525 : 44) ที่ศึกษาเรื่องความสำนึกของข้าราชการไทย เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม และทัศนคติของข้าราชการต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด รวมทั้งสิ้น 973 คน พบว่า ทั้งความสำนึกและทัศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมของข้าราชการชายและหญิง มีความแตกต่างกัน ส่วนการศึกษาของ ธวัช จุฬนารักษ์ (ธวัช จุฬนารักษ์ 2515) ได้ศึกษาทัศนคติของผู้อยู่ในเมือง และในชนบทรวมทั้งสิ้น 240 คน ในสถานภาพทางสังคมต่าง ๆ กัน ที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงจารีต ประเพณี พบว่า ผู้ชายมีทัศนคติดีกว่าผู้หญิง ในเรื่องการศึกษาโดยการจับมือ การกีดกันชาวสารการ เมือง เรื่องของโลก แต่เพศหญิงมีทัศนคติดีกว่าเพศชายในเรื่องการ เคลื่อนย้ายเขาไปอยู่ในเมือง

การปรับตัวทางสังคม

สังคมและวัฒนธรรม มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา แม้จะไม่สามารถเห็นไ้ชัด ในระยะสั้น สภาพการเปลี่ยนแปลงนี้เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะว่าก่อให้เกิดผลกระทบ ในทางบวกหรือลบก็ตาม ดังที่กิตเลอร์ (Gittler, 1952 : 24) กล่าวว่า สังคมไม่เคยหยุดนิ่งอยู่กับที่ แต่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ มีการเปลี่ยนแปลงในธรรมชาติ เนื้อหา

โครงสร้าง ของกลุ่มและสถาบัน ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมมีลักษณะ เป็นกระบวนการที่ดำเนินสืบเนื่องกันไป แต่ไม่ใ้หมายความว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงในสังคมจะเหมือนกันเสมอไป บางครั้งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเป็นไปได้ไปอย่างช้า ๆ แล้ก็ เปรียบเทียบระหว่างการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม กับการเปลี่ยนแปลงทางชีววิทยา หรือทางชีววิทยาแล้ว การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วกว่ามาก

การเปลี่ยนแปลงทางสังคมมีผลกระทบต่อวัฒนธรรมและในทางกลับกัน การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมจะมีผลกระทบต่อระบบสังคม เช่น การเปลี่ยนแปลงทางค่านิยมของประชาชนซึ่ง โน้มเอียง ไปในทางทำให้ เกิด ได้ศึกษาถึงชั้นมหาวิทยาลัย ทำให้สถาบันมหาวิทยาลัย ซึ่งอยู่ในระบบสังคมขยายตัวขึ้น การถือประดิษฐ์ เครื่องคอมพิวเตอร์ ทำให้ความก้าวหน้าในโลกเจริญขึ้น และกลายเป็นยุคเครื่องมืออัตโนมัติ ผลจากการประดิษฐ์นี้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมาก ในโรงงานและสำนักงานหลายแห่งมีการประดิษฐ์ซึ่ง เป็นผลทางวัฒนธรรมหลายอย่างด้วยกัน เช่น โทรทัศน์ รถยนต์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ เครื่องบิน คอมพิวเตอร์ เป็นอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม/ในทางอ้อมเดียวกัน เราอาจมองเห็นอิทธิพลของสังคมที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมได้ เช่น การที่สังคมอุตสาหกรรมสมัยใหม่ถือเอาสภาวะทาง เศรษฐกิจสำคัญกว่า เรื่องอื่น ทำให้ระบบค่านิยมในวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงไป การขยายตัวของระบบสังคม ทำให้การดำเนินชีวิตของ คนในสังคมเปลี่ยนแปลง ไปจากเดิม เช่น การใช้ชีวิตในเมืองใหญ่ ยอมเลิกไปจากความเป็นอยู่ในชนบท (ดวงพรรณ มณีรัตน์ 2521 : 19)

การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับประเทศที่กำลังพัฒนาทุกประเทศ ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การพัฒนาทางค่านิยม การกระจายความรู้ ไปยังชนบทควยี่สื่อกลาง ๆ เป็นผลทำให้เกิดลักษณะสังคมสมัยใหม่ขึ้น การเปลี่ยนแปลงของสังคมนี้มีผลต่อสุขภาพจิตของคนกลุ่มมาก เราว่า "สุขภาพจิต" ที่กล่าวถึงนี้

หมายถึงความสามารถควบคุมสภาพแวดล้อม ซึ่งมีความหมาย 2 ประการคือ ความสำเร็จ และการปรับตัว (ควงเคื่อน พันธุนาวิน และ เพ็ญแข ประจวบจันทึก 2524 : 3)

นิเกลลี่ (Nikelly. 1966 122) กล่าวว่า จากประสบการณ์ในการให้บริการคounseling ในวิทยาลัย พบว่า มีอาการสำคัญ ๆ อยู่ 3 ประการ ที่ทำให้นักเรียนปรับตัวไม่ไค ไคแก ความวิตกกังวล ความเศร้า และอาการที่เนื่องมาจากจิตใจ ความเครียดนี้เกิดจากสิ่งแวดล้อมที่นักเรียนไม่สามารถแก้ไขไค จึงทำให้เกิดอาการทางจิตขึ้นมา ซึ่งสอดคล้องกับที่ กอรวารี (Gaw Hary. อ้างอิงมาจาก นิภา พงศ์วิรัตน์ 2520 : 13) ไคสำรวจความกังวลและปัญหาของนักเรียนเกรด 10 - 12 จำนวน 900 คนพบว่า เรื่องที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ความสัมพันธ์ทางสังคม และเรื่องที่เป็นปัญหาปานกลางคือ ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับการเรียน ปัญหาเกี่ยวกับอนาคต

การปรับตัวทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลสามารถปรับตัวเองให้อยู่ในสังคม ไคอย่างมีความสุข บุคคลที่จะปรับตัวไคก็จะต้องเป็นผู้ที่เข้าใจและยอมรับสภาพของคนที่เข้าใจสภาพความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีทัศนคติไคต่อบุคคลแวดล้อมไคมีความวิตกกังวลน้อย

ความเข้าใจตนเอง หรือความรู้สึกและการรับรู้เกี่ยวกับคน (Self Concept) หมายถึง ความรู้สึก ทัศนคติ หรือการรับรู้ที่บุคคลมีกอนตัวเองในกอนทาง ๆ ไคเป็น 3 กอน ความแนวของอเกเรท (Akeret. 1965 อ้างอิงมาจาก อ่ำพล โองเคลือบ 2515 : 9) กิ่งนี้

1. กอนค่านิยมเกี่ยวกับการเรียน (Academic Value) ไคแก่ ความรู้สึกกอนตนเอง เกี่ยวกับสภิบิรญา แรงจูงใจ นิสัยการเรียน ทักษะในการอ่าน แรงกดดันจากทางบ้าน การแข่งขันและการเลือกอาชีพ

2. กอนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Inter Personal Relationship) ไคแก่ ความรู้สึกกอนตนเอง อันเกิดจากความสัมพันธ์กับผู้อื่น ความสามารถในการคบเพื่อน สภภาพความไว้วางใจสังคม (Social Sensitivity)

3. การปรับตัวทางอารมณ์ (Emotional Adjustment) ได้แก่ ความรู้สึกต่อตนเอง เกี่ยวกับความกดดันทางอารมณ์ ความวิตกกังวล ความขุ่นเคือง ความถึง เคียด ความระคาญใจ ความเบื่อหน่าย

ความวิตกกังวล หมายถึง สภาพอารมณ์ที่บุคคลรู้สึกไม่สบายใจ ถึง เคียด ขาดความมั่นคงปลอดภัย หรือเกิดความกลัว เมื่อบุคคลถูกเร้าให้เกิดความรู้สึกหรืออยู่ในสภาพอารมณ์ดังกล่าว บุคคลจะแสดงพฤติกรรมทาง ๆ เช่น หมนหมอง เศร้าซึม เกรง เคียด หงุดหงิด อารมณ์เสีย โกรธง่าย กังวลใจ หวาดระแวง หวาดกลัว ศึกษานาน เป็นต้น พฤติกรรมที่แสดงถึงความวิตกกังวลแบ่งออกได้เป็น 6 ประเภทคือ (อาพล โอ่งเคลือบ 2515 : 8)

1. องค์ประกอบเกี่ยวกับพฤติกรรม ซึ่งแสดงว่าตื่นตกใจง่าย รู้รู้กรน ใจร้อน ขาดความรอบคอบ ขาดความอดทนต่อสิ่งเร้า
2. องค์ประกอบเกี่ยวกับพฤติกรรม ซึ่งแสดงว่ามีความหวาดกลัว กังวลใจ ใจคอเศร้าหมอง มีความทุกข์ รู้สึกว่าตนเองผิดอยู่เสมอ
3. องค์ประกอบเกี่ยวกับพฤติกรรม ซึ่งแสดงว่ามีอารมณ์ถึง เคียด เกรง เคียด เอาจริง เอาจัง เกิดความคับข้องใจ และหงุดหงิดอยู่เสมอ
4. องค์ประกอบเกี่ยวกับพฤติกรรม ซึ่งแสดงว่ามีอารมณ์หัวไว้วางใจ อารมณ์ไม่มั่นคง อารมณ์เสียง่าย เปลี่ยนความสนใจง่าย ไม่เป็นตัวของตัวเอง
5. องค์ประกอบเกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงว่า ซ้ำง่าย ประหม่า ไม่กล้าแสดงออก ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง
6. องค์ประกอบเกี่ยวกับพฤติกรรมซึ่งแสดงว่ามีความซัดเซงในตนเอง เนื่องจากควบคุมตนเองให้อยู่ในระเบียบวินัยไม่ได้ ก็มีจิตใจวุ่นวาย ศึกษานาน ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ ขอบหาอะไรตามใจตนเอง ไม่สนใจระเบียบกฎเกณฑ์ของหมู่คณะและสังคม

ทัศนคติที่บุคคลแวดล้อม บุคคลแวดล้อมในที่นี้ไต่แก พ่อแม่ ญาติพี่น้อง ผู้บังคับบัญชา
 ผู้ที่อยู่บังคับบัญชา หรือเพื่อนร่วมงาน เป็นต้น ทัศนคติที่บุคคลแวดล้อม หมายถึง ความรู้สึก
 ที่แสดงออกต่อบุคคลอาจ เป็นไปในทางที่ดี ชัดแจ้ง หรือเป็นกลางได้

พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการประสมความกลมเควในการปรับตัว คือความไม่
 สบายใจ ซึ่งแสดงออกมาในรูปของความเกรงกลัว ความกังวล การคิดถึงแต่ความผิด
 หรือกลัวความเจ็บไข้ บุคคลใดก่อกองสิ่งเหล่านี้อยู่ในใจ เป็นเวลานาน หรืออยู่ในระดับสูง
 จะทำให้บุคคลนั้นตกอยู่ในความทุกข์มาก จากการที่บุคคลไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับโครงสร้าง
 ทางสังคม หรือไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับวิถีชีวิตแบบที่สมาชิกส่วนใหญ่ก็ปฏิบัติกันได้
 ยอมส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมได้ ปัญหาสังคมเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมอุตสาหกรรมมากกว่า
 ในสังคมเกษตรกรรม หรือสังคมชาวป่าชาวเขา (อมรา พงศาพิชญ์ 2521 : 100)

ในเซร เมืองพัทยานั้น สภาพสังคมค่อนข้างไปทางสังคมในเมือง อันเป็นสังคมอุตสาหกรรม
 สภาพการครองชีพสูง สภาพแวดล้อมทั่วไปในเซรเมืองพัทยา ไต่เปลี่ยนจากชุมชนที่ไม่หนาแน่น
 เป็นชุมชนที่หนาแน่น การขยายตัวของประชากร เป็นไปอย่างรวดเร็ว ผู้คนอพยพจากภาคอื่น
 มาสู่พัทยา เป็นจำนวนมาก เกิดทางด้านเกี่ยวกับก้นบริการ และธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว
 จึงมีปัญหาด้านสังคมเกิดขึ้น เช่น การว่างงาน สวัสดิการก้นสาธารณสุขไม่เพียงพอ ที่อยู่อาศัย
 คับแค้น ดังที่ สกานัน เกยานนท์ (สกานัน เกยานนท์ 2522 : ไม่เลขหน้า) กล่าวว่า
 เมืองพัทยานั้นมีประชากร เจริญทางเศรษฐกิจ และสังคมรวดเร็วมาก เป็นเมืองที่มีหาดทราย
 สวยสะอาด เหมาะสมที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวจากอากาศชายทะเล ซึ่งเป็นที่รู้จักของทั่วโลก
 สามารถหาเงินรายได้ให้กับประเทศปีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมาก นับว่าเป็นสถานที่จากอากาศ
 ที่สำคัญของชาติ ปัญหาทาง ๆ ของเมืองพัทยาจึงแตกต่างไปจากท้องถิ่นอื่น เช่น ปัญหา
 สภาพแวดล้อมถูกทำลาย มีเหตุความแออัดคับแค้น ไต่ส่งผลให้เกิดเป็นปัญหาทางจิตใจ
 ก่อประชากรในเซรเมืองพัทยานั้น สภาพอากาศร้อนและอากาศพาดิษฐ์ ที่ติดต่อกันแน่นขนัด
 มีส่วนก่อให้เกิดทางจิตใจ ดังที่ โชคิษฐ์ อรรถวิวัฒน์ (โชคิษฐ์ อรรถวิวัฒน์ 2522 :
 ไม่มีเลขหน้า) กล่าวว่า สภาพของแถวที่ติดต่อกันยาว มีปัญหาในก้นความปลอดภัย ดังนั้น

ผู้ที่อยู่อาศัยหรือใช้ประโยชน์จากห้องแถวจึงจำเป็นต้องสร้างระบบป้องกันตนเองขึ้น โดยทั่วไปมักจะหาตุ๊กตกรงเหล็กกันไว้โดยตลอด ทำให้เป็นลักษณะเหมือนขังตนเองไว้ในกรง สถานการณ์นี้จะสร้างความรู้สึกไม่ไว้วางใจผู้อื่นรอบคามากขึ้นทุกที เกิดความระแวง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นปัญหาที่สำคัญสำหรับเยาวชนที่เจริญเติบโตมาเบื้องหลังตุ๊กตกรงของห้องแถว คอยเหตุที่การเปลี่ยนแปลงทางสังคมในเขต เมืองพัทยา เป็นไปอย่างรวดเร็วในช่วงระยะเวลาอันสั้น คนหันไปสนใจความวัตถุเป็นสำคัญ มีความเห็นแก่ตัวมากขึ้น อันเป็นข้อเกิดแห่งอบายมุข ครอบครัวยุคใหม่ที่ไม่มีคนเฒ่าคนแก่และโลกของผู้ใหญ่ต่างกันมาก ทำให้พ่อและแม่ไม่ใกล้ชิดกันดังแต่ก่อน คุณภาพทางสังคมที่เคยมีแบบไทย ๆ ได้รับความระคายเคืองให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ดังที่สภาวิจัยแห่งชาติ (สภาวิจัยแห่งชาติ 2509 : 68) กล่าวถึง ผลการวิจัยของประเทศสวีเดนในนครใหญ่ ๆ ซึ่งมีประชากรเกิน 100,000 คน จะมีบุคคลที่ปรับตัวไม่ไคล่สูง คือมีผู้ป่วยเป็นโรคจิต ผู้กระทำผิดกฎหมาย เกิดเหตุที่ทำความผิดจำนวนมาก ซึ่งเด็กที่ประพฤติกดดันส่วนมาก เป็นเด็กที่มีปัญหากลุมใจ ปรับตัวไม่ไคล่เหมาะสม ผลงานวิจัยของ นิวเมเยอร์ (Newmeyer. 1961 : 47) อ้างอิงมาจาก ประทุม เป็นสุวรรณ 2518 : 17) ก็กล่าวถึงผลการวิจัยของ แลนเดอร์ (Lander) ว่า จำนวนเด็กที่กระทำความผิด 7,113 คน ซึ่งไต่ถามมาจากศาล 4,860 แห่ง ในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า บริเวณที่มีอัตราการกระทำความผิดสูงของเด็กคือ บริเวณอุทลากรรม และบริเวณธุรกิจการค้า บริเวณย่านการค้าท่องเที่ยว

สถานการณ์ปรับตัวระหว่างชายและหญิงนั้นมีความแตกต่างกัน ดังข้อสนับสนุนของคาเพลน (Kaplan. 1959 . 293) ก็กล่าวว่า โดยทั่วไปเด็กหญิงมีปัญหาคำคมขบข้องใจ และการปรับตัวมากกว่าเด็กชาย เนื่องจากเด็กหญิงได้รับการปกป้อง มีอิสระน้อยกว่าเด็กชาย กองคองหาความขบข้องใจของพ่อแม่อย่างใกล้ชิด และนอกจากนี้ยังมีความขัดแย้งอยู่ภายในใจมาก ซ้อาย และเก็บกด มีความวิตกกังวล ความก้าวร้าว ทำให้เกิดความขบข้องใจได้ ส่วนเด็กชายมีความเป็นอิสระในการที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ หรือการแสดงออกทางอารมณ์มากกว่า และทั้งนี้ยังแสดงความก้าวร้าวออกมาไ้มากกว่าได้รับการสอน จู้จี้ แนะนำจากผู้ใหญ่น้อยกว่า

ถึงจะเห็นได้ว่า มีข้อมูลของคนไข้ที่รับการรักษายู่ในโรงพยาบาลจิตเวช เป็นผู้หญิง เข้ารับ การรักษามากกว่าผู้ชาย ทั้งนี้เพราะปัญหาทาง ๆ ของผู้หญิงที่ถูกเก็บกดไว้จะเพิ่มความกังวล ข้นจนแสดงออกมาในกานการปรับตัวไม่ได้ จึงจะเห็นไ้ไ้ความแตกต่างระหว่าง เพศ เป็นส่วน สำคัญที่ทำให้การปรับตัวแตกต่างกันได้ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยที่ เกี่ยว ของกับการปรับตัว ของคนเพศ จักรสุภกุล (2515) จานง ผลบุญ (2515) วณิช มนัสไพบูลย์ (2515) ที่ ศึกษสรุปปรกกัน กล่าวคือ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาชายระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และกรุงเทพฯ - ธนบุรี มีปัญหาการปรับตัวมากกว่านักศึกษาหญิง ส่วนผลการวิจัยของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2525) พบว่า ชาราชการไทยเพศชายและเพศหญิงมีการ ปรับตัวทางสังคมแตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย ปรากฏว่าทั้ง เพศชายและ เพศหญิงมีทัศนคติต่อวัฒนธรรม ไทยแตกต่างกัน และมี การปรับตัวทางสังคมแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้หยิบยกเอาความแตกต่าง ระหว่าง เพศ เป็น ตัวแปรในการศึกษาคั้งนี้

การปรับตัวทางสังคมกับระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จะสัมพันธ์กับ เถาะอายุ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ก่อนต้น จะมีเถาะอายุอยู่ระหว่าง 13 - 16 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยรุ่นก่อนต้น ส่วนนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายจะมีเถาะอายุอยู่ระหว่าง 16 - 19 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยที่ย่าง เข้าสู่วัยรุ่น ก่อนปลาย เฮอร์ลอคก (Hurlock, 1949 . 1 - 2) ได้กล่าวถึงสภาพและปัญหา ของ เด็กวัยรุ่นว่า เป็นระยะที่พัฒนาทั้งกานวิถีทางกาเนินชีวิต ทั้งกานร่างกายและจิตใจ เป็น ช่วง เวลาของความเจริญงอกงามและการเปลี่ยนแปลงในแทบทุกกานของ เด็ก คือ ร่างกาย สรีรวิทยา สังคมและอาคมดของ เด็ก เป็นช่วงเวลาที่ได้รับถึงใหม่ ๆ ประสบการณ์ความรับผิดชอบ ทาออกจนความสัมพันธ์กับเพื่อนและผู้ใหญ่ สิ่งทีเปลี่ยนแปลงอย่างกระทันหัน มักจะ เป็นสิ่งที่ก่อให้ เกิดปัญหา เสบอ ภาวกใจสรวากวาวรรต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเด็ก ทำให้เด็กมีปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัว

การเปลี่ยนแปลงจากวัยรุ่นไปสู่ผู้ใหญ่อย่างรวดเร็วในระยะแรก จึงดูเหมือนว่าปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นประดังในหัวเด็กอย่างกระชั้นชิด เด็กวัยรุ่นจึงไม่มีเวลาพอที่จะปรับตัวให้ทันกับปัญหาเหล่านั้นได้ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ ปัญหาส่วนตัว และปัญหาที่แสดงออกถึงลักษณะของวัยรุ่น ปัญหาส่วนตัวที่เกิดขึ้นไม่ได้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นใหม่กับตัวเด็ก แต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับเด็กตั้งแต่ระยะที่เขาอยู่ในวัยเด็ก และเด็กไม่สามารถแก้ปัญหานั้นเป็นที่พอใจของตนเอง ส่วนปัญหาที่แสดงออกถึงลักษณะความเป็นวัยรุ่นนั้น หมายถึง ปัญหาการปรับตัวทางสังคม (Social adjustment) ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวภายในครอบครัว คือ พ่อแม่ พี่น้อง หรือ การปรับตัวที่โรงเรียน กับครู และเพื่อน ๆ ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นเวลาใด หรือสภาพใด ๆ ก็ได้ที่เด็กเกิดความรู้สึกว่า ไม่สามารถจะหาวิธีการเพื่อสนองความต้องการที่พึงพอใจได้

สถาบันวิจัยเด็กในประเทศสหรัฐอเมริกา (Children's bureau) ได้รวบรวมอายุของเด็กที่กระทำความผิด จากศาลโดยวิธีการสุ่มตัวอย่าง ปรากฏผลว่า เด็กชายที่กระทำความผิดที่สุด คือ อายุ 15.5 ปี เด็กหญิงอายุ 15.4 ปี และกระทำความผิดน้อยที่สุดคือ อายุ 10 ปี 11 ปี ทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย จากการสำรวจจะระดับอายุของเด็ก และเยาวชน ปี ค.ศ. 1949 จากศาล 413 แห่ง ในสหรัฐอเมริกา พบว่า อายุโดยเฉลี่ยของเด็กที่กระทำความผิดที่สุดคือ 15.6 ปี และจากผลการวิจัยของ สุกัทธา สุกภาพ (สุกัทธา สุกภาพ 2509 : 91) พบว่า เด็กที่กระทำความผิด คือ เด็กที่อยู่ในวัยรุ่นระหว่างอายุ 14 - 18 ปี

จากผลการวิจัยเหล่านี้ จะพบว่า เด็กในขวบวัย 15.6 ปี หรือ อยู่ระหว่าง 14 - 18 ปี นี้ จะเป็นช่วงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งผลการวิจัยพบว่า มีปัญหาที่ยอมรับจะส่งผลกระทบต่อ การปรับตัวทางสังคมมาก เช่นกัน ผู้วิจัยจึงได้นำเอา ระดับการศึกษา เป็นตัวแปรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

การปรับทิศทางสังคมกับสถานที่อยู่อาศัย

กมลกริช วัฒนเสถียร (กมลกริช วัฒนเสถียร 2507 : 63) ได้รวบรวมสถิติการกระทำผิดของเด็กชายและเด็กหญิงในประเทศไทย ตามลักษณะสถานที่ที่กระทำผิด จากจำนวน 483,000 คน พบว่า เปอร์เซนต์การกระทำผิดตามสถานที่ดังนี้

	ชาย	หญิง
ศาล เมืองหลวง	60 %	66 %
ศาลชานเมืองหลวง	26 %	25 %
ศาลชนบท	14 %	9 %

จากสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เด็กที่อยู่ในเมือง จะกระทำผิดมากกว่าเด็กที่อยู่ในชานเมืองหรือชนบท ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เลนส์ (Lents อ้างอิงมาจาก สิริพร หลิมทวีวงศ์ : 2511) ได้ศึกษาเด็กชายจำนวน 432 คน ซึ่งอยู่ในโรงเรียนชายวิสกอนซิน (Wisconsin School for Boys) ในจำนวนเด็กชายทั้งหมดนี้เป็นเด็กที่อยู่ในเมืองหลวง 299 คน และในชนบท 133 คน เด็กทั้งสองกลุ่มนี้คล้ายคลึงกันในด้านอายุ ผลการเรียน ฐานะทางสังคม และแตกต่างกันในด้านลักษณะการกระทำผิด ผลจากการศึกษาวิจัยปรากฏว่า จำนวนเด็กที่กระทำผิดนั้น เด็กในชนบทกระทำผิดน้อยกว่าเด็กในเมืองหลวง

จากผลการวิจัยดังกล่าว พอจะสรุปได้ว่า เด็กที่อาศัยอยู่ในที่ต่างกัน อัตราการกระทำผิด วันทอได้ เกิดปัญหาในการปรับทิศทางสังคมจะต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้นำเอาตัวแปรของสถานที่อยู่อาศัย คือ ย่านกลางเมืองหัตยา กับ เขตชานเมืองหัตยา เป็นตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

จากการรวบรวมและวิเคราะห์เอกสารการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวข้องกับสังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสังคมวัฒนธรรมและการปรับทัศนคติของผู้วิจัยได้เป็นฐานในการตั้งสมมติฐานในการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กล่าวมาแล้วในบทนำ จึงตั้งสมมติฐานในการวิจัยเรื่องทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย กับ การปรับทิศทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในเขตเมืองหัตยา ดังต่อไปนี้

สมมติฐานในการวิจัย

1. ทักษะการเขียนข้อวัจนธรรมไทย มีสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคม
2. นักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีทัศนคติต่อวัจนธรรมไทยต่างกัน
3. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อวัจนธรรมไทยแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีสถานที่ตั้งของที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อวัจนธรรมไทย
แตกต่างกัน
5. นักเรียนหญิงและชาย จะมีทัศนคติต่อวัจนธรรมไทยแตกต่างกัน
6. นักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกัน
7. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน จะมีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกัน
8. นักเรียนที่มีสถานที่ตั้งของที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน จะมีการปรับตัวทางสังคม
แตกต่างกัน
9. นักเรียนหญิงและชาย จะมีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2527 ในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 2,823 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักเรียนหญิงและชายที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ปีการศึกษา 2527 ของโรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร และโรงเรียนบางละมุง สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 282 คน

1. กำหนดจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง : ประชากรตัวอย่างอัตราส่วน 1 : 10 จากจำนวนนักเรียนทั้งสองโรงเรียน
2. แบ่งกลุ่มนักเรียนตามระดับชั้นตั้งแต่ ม. 1 - ม.6
3. ในแต่ละระดับชั้น ม.1 - ม.6 แบ่งออกเป็นกลุ่มนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย โดยใช้อัตราส่วน 1 : 10 ของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายทั้งหมด
4. สุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีจับฉลาก ตามอัตราส่วนที่กำหนดไว้ ในที่สุดจะได้ นักเรียนชาย 138 คน และนักเรียนหญิง 143 คน

5. สุ่มนักเรียนเพื่อคัดเลือก เขา เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยการนารายชื่อทั้งหมดของนักเรียนในแกละห้องทุกระดับชั้น มาสุ่มหาโดยวิธีจับสลากจนได้ครบจำนวนตามที่กำหนดไว้ดังกล่าวข้างไปนี้

ตาราง 1 จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ระดับชั้น	โรงเรียน โพธิ์สัณฑ์พิทยาคาร				โรงเรียน บางละมุง				รวม	
	ชาย		หญิง		ชาย		หญิง			
	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง
ม.1	284	28	268	27	211	21	140	14	903	90
ม.2	201	20	221	22	151	15	121	12	694	69
ม.3	201	20	224	22	90	9	129	13	644	64
ม.4	89	9	123	12	-	-	-	-	212	21
ม.5	100	10	105	11	-	-	-	-	205	21
ม.6	65	7	96	10	-	-	-	-	165	17
รวม	944	94	1037	104	452	45	320	39	2823	282

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจากเนกตามประเภทตัวแปร

ตัวแปร	ประเภทตัวแปร	จำนวน	รวม
ระดับการศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	223	282
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	59	
อาชีพผู้ปกครอง	อาชีพรับราชการ	97	282
	ประกอบอาชีพอื่น	185	
ถิ่นที่อยู่อาศัย	ชานเมือง	123	282
	กลางเมือง	159	
เพศ	หญิง	143	282
	ชาย	139	

เครื่องมือที่ใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถามสองชุดดังต่อไปนี้คือ

1. แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย จำนวน 47 ข้อ
2. แบบสอบถามปรับตัวทางสังคม จำนวน 52 ข้อ
- ก. แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัย

ได้ปรับปรุงมาจากแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2525 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.97 โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามนั้นมาปรับปรุงข้อคำถามใหม่ จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วนี้ไปทดสอบความเที่ยงตรง (Face Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการศึกษา จิตวิทยาสังคม และวัฒนธรรม จำนวน 4 ท่าน ตรวจสอบแบบสอบถามนั้น ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดหรือไม่ ครอบคลุมหรือไม่ครอบคลุมก็ปรับปรุงแก้ไขใหม่ พร้อมทั้งพิจารณาตรวจสอบและตัดสินขอความแต่ละข้อว่าสามารถวัดทัศนคติได้ตามที่ต้องการหรือไม่

หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองสอบ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไม่ใช่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ของโรงเรียนชลราษฎรอำรุง จำนวน 50 คน แล้วนำมาหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้ดีขึ้นก่อนนำไปใช้จริง

ลักษณะแบบสอบถาม

แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย แบ่งออกเป็นสองส่วนคือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ ชั้น เพศ โรงเรียน

อาชีพของผู้ปกครอง ที่อยู่อาศัยของนักเรียน

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามที่สร้างขึ้นโดยอาศัยเนื้อหาของวัฒนธรรมไทย

48 หัวเรื่อง มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใหญ่ครอบคลุมพิจารณาว่า ทัศนะหรือสภาพการณ์อย่างนั้นเกิดขึ้น หรือมีอยู่ในความรู้สึก ในตัวผู้ตอบ มากน้อยเพียงใด โดยที่ค่าตอบให้เลือก 6 ค่าคือ ไม่ชอบที่สุด ไม่ชอบ กอนขวางไม่ชอบ กอนขวางชอบ ชอบ ชอบที่สุด เมื่อผู้ตอบพิจารณาข้อความในแต่ละข้อแล้วให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่สอดคล้องกับความนึกเห็นหรือความรู้สึกของตัวผู้ตอบในมากที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อความ	ไม่ชอบ ที่สุด	ไม่ชอบ	กอนขวาง ไม่ชอบ	กอนขวาง ชอบ	ชอบ	ชอบ ที่สุด
(๐) วินัยรักเกียรติของภรรยา จึงไม่ยอมเล่นการพนันตามที่ เพื่อนชวน การปฏิเสธคำชวน ของวินัย นักเรียนรู้สึกวา						
(๐๐) การประพฤติเสเพล หรือ คัมสุรา เป็นทางใ้ผู้อื่น หลอ่เกียรติของภรรยา ถ้า นักเรียนกอนอยู่ในสภาพนี้ นักเรียนรู้สึกวา						

เกณฑ์การให้คะแนน

ขอความที่สร้างขมึงขอความที่เป็นบวก (Positive Statement)

และขอความที่เป็นลบ (Negative Statement)

ขอความที่เป็นบวกให้คะแนนดังนี้

ชอบที่สุด	6	คะแนน
ชอบ	5	คะแนน
ค่อนข้างชอบ	4	คะแนน
ค่อนข้างไม่ชอบ	3	คะแนน
ไม่ชอบ	2	คะแนน
ไม่ชอบที่สุด	1	คะแนน

ขอความที่เป็นลบให้คะแนนกลับกันดังนี้

ชอบที่สุด	1	คะแนน
ชอบ	2	คะแนน
ค่อนข้างชอบ	3	คะแนน
ค่อนข้างไม่ชอบ	4	คะแนน
ไม่ชอบ	5	คะแนน
ไม่ชอบที่สุด	6	คะแนน

การหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

1. การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ กระทำโดยตรวจสอบ

ให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ รวมคะแนนของแต่ละคน จัดเรียงคะแนนจากสูงไปต่ำ คัดเอาคะแนนสูงสุดมา 25 % แยกไว้กลุ่มหนึ่ง เป็นกลุ่มสูง และคัดคะแนนจากน้อยที่สุดขึ้นไป 25 % ไว้อีกกลุ่มหนึ่ง เป็นกลุ่มต่ำ จากนั้นนำค่าเฉลี่ยรายข้อของแต่ละกลุ่มมาทดสอบนัยสำคัญ เพื่อหาความแตกต่าง โดยใช้ t - test คัดเลือกเฉพาะข้อที่มีความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป คัดไว้ 47 ข้อ

2. หากค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ภายหลังจากคัดเลือกข้อคำถาม ที่มีคุณภาพสูงตามกำหนดไว้แล้ว นพบว่าค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธี Coefficient Alpha (α) ของ Cronbach (Cronbach. 1972 : 126) ได้ค่าความเชื่อมั่น .98 ซึ่งจัดว่า มีความเชื่อมั่นสูงพอที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้

ข. แบบสอบถามการปรับตัวทางสังคม แบบสอบถามการปรับตัวทางสังคม ที่ใช้ในการศึกษาคนควา เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงมาจากแบบสอบถามการปรับตัวทางสังคม ของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2525 มีค่าความเชื่อมั่น = .98 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามนี้มาปรับปรุง จากนั้นนำไปหาความเที่ยงตรง (Face Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ นักการศึกษา นักจิตวิทยา และ นักแนะแนว รวม 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจพิจารณา เพื่อให้แบบสอบถามถูกต้องตามนิยามศัพท์เฉพาะ และเหมาะสมต่อการนำไปใช้

จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองสอบ (Try Out) กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ของโรงเรียนชลราษฎรอำรุง จำนวน 50 คน แล้วนำมาหา ค่าอาบาจาจากค่าความเชื่อมั่นเพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้ดีขึ้นก่อนนำไปใช้จริง

ลักษณะแบบสอบถาม

แบบสอบถามการปรับตัวทางสังคม ประกอบด้วยแบบสอบถาม 3 ชุด คือ

1. แบบสอบถามมโนภาพแห่งตน
2. แบบสอบถามความวิตกกังวล
3. แบบสอบถามทัศนคติต่อบุคคลแวดล้อม

ในแบบสอบถามทั้ง 3 ชุดนี้ จะประกอบด้วยขั้วคำถามซึ่ง

มีลักษณะเป็นขั้วคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ในยุคอบพิจารณา ความความรู้สึกนึกถึงของผู้ตอบ โดยมีค่าขอบให้เลือก 6 ค่าคือ ไม่จริงที่สุด ไม่จริง กอนขางไม่จริง กอนขางจริง จริง จริงที่สุด เมื่อผู้ตอบพิจารณาข้อความในแต่ละข้อแล้ว ให้กาเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่สอดคล้องกับความคิด ความรู้สึกของผู้ตอบให้มากที่สุด

ตัวอย่าง

คำชี้แจง แบบสอบถามก่อนนี้ต้องการทราบความรู้สึกนึกคิดทั่ว ๆ ไปของนักเรียน โดยจะมีข้อความให้อ่าน เพื่อให้พิจารณาว่านักเรียนมีลักษณะที่เหมือนกับข้อความนั้น ๆ หรือไม่ เพียงใด ดังนั้นจึงไม่มีคำตอบที่ผิดหรือถูก เพราะแต่ละคนย่อมมีลักษณะนิสัย ความรู้สึกหรือแนวการปฏิบัติที่ไม่เหมือนกัน ขอสำคัญขอให้ตอบตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด แล้วไปรศกอบใบครบทุกข้อ โดยกาหนดให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่กำหนดให้ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างคำถามในแบบสอบถามในภาพแห่งตน

ข้อความ	ไม่จริงที่สุด	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด
(๐) ข้าพเจ้าเป็นคนขี้อายเมื่อ เขาสั่งผม						
(๐๐) ข้าพเจ้ารู้สึกว้าเวลาคนอย กว่าเพื่อน						
(๐๐๐) ข้าพเจ้าเป็นลูกที่พ่อแม่รัก						

ตัวอย่างคำถามในแบบสอบถามความวิตกกังวล

ข้อความ	ไม่จริง ที่สุด	ไม่จริง	ค่อนข้าง ไม่จริง	ค่อนข้าง จริง	จริง	จริง ที่สุด
(0) ข้าพเจ้ามีเรื่องกลุ้มใจอยู่เสมอ (00) ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลใจว่าจะไม่มีใครรัก						

ตัวอย่างคำถามในแบบสอบถามทัศนคติท่อนุคคลแวดล้อม

	ไม่จริง ที่สุด	ไม่จริง	ค่อนข้าง ไม่จริง	ค่อนข้าง จริง	จริง	จริง ที่สุด
ข้าพเจ้ารู้สึกว่าบุคคลแวดล้อมของข้าพเจ้า (0) ทางเห็นไม่เหมือนกันเองกับข้าพเจ้า (00) มักมีเรื่องขัดแย้งกับข้าพเจ้าเสมอ (000) มักทำให้ข้าพเจ้าไม่สบายใจอยู่เสมอ						

เกณฑ์ในการให้คะแนน

ขอกำถามที่สร้างเจตนาของความเป็นบวก (Positive Statement)

และข้อความที่ไม่ลบ (Negative Statement)

ข้อความที่เป็นบวกให้คะแนนดังนี้

ไม่จริงที่สุด 1 คะแนน

ไม่จริง 2 คะแนน

ค่อนข้างไม่จริง 3 คะแนน

ค่อนข้างจริง 4 คะแนน

จริง 5 คะแนน

จริงที่สุด 6 คะแนน

ข้อความที่เป็นลบให้คะแนนกลับกันดังนี้

ไม่จริงที่สุด 6 คะแนน

ไม่จริง 5 คะแนน

ค่อนข้างไม่จริง 4 คะแนน

ค่อนข้างจริง 3 คะแนน

จริง 2 คะแนน

จริงที่สุด 1 คะแนน

การหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

1. การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม เป็นรายข้อ โดยการตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ รวมคะแนนของแต่ละคน จึำเรียงคะแนนจากสูงไปต่ำ ตัดเอาคะแนนสูงสุดมา 25 % แยกไว้เป็นกลุ่มสูง และตัดคะแนนจากน้อยที่สุดขึ้นไป 25 % แยกไว้เป็นกลุ่มต่ำ จากนั้นนำค่าเฉลี่ยรายข้อของแต่ละกลุ่มมาทดสอบนัยสำคัญ เพื่อหาความแตกต่างโดยใช้ t - test วัตถุประสงค์เฉพาะข้อห้ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ตั้งแต่ 2.00 ขึ้นไป ซึ่งได้เลือกตัดไว้ 52 ข้อ

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ภายหลังจากตัดเลือกข้อคำถามที่มีคุณภาพสูงตามกำหนดไว้แล้ว นำมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธี (Coefficient Alpha (α)) ของ Cronbach (Cronbach. 1972 . 126) ได้ค่าความเชื่อมั่น .9867

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย กับแบบสอบถามการปรับศั้วทางสังคม ไปให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตอบขอคำถามด้วยตนเอง หลังจากไปขอความร่วมมือเป็นการส่วนตัว จากผู้อำนวยการและครูโรงเรียนระดมวิทยุมศึกษาในเขตเมืองพัทยาแล้ว

การจัดกระทำกับข้อมูล

1. นำแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามหลัก เกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. แยกประเภทแบบสอบถามจากแนกตามตัวแปรที่จะวิเคราะห์
3. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติ
4. เส้นอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หากสถิติพื้นฐานทั้งห้าข้อ

1.1 คะแนนเฉลี่ย (Mean) กำหนดจากสูตร (Ferguson, 1971 : 45)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ
 N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าความแปรปรวน (Variance) โดยใช้สูตร (Ferguson,

1971 : 62)

$$s^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ s^2 แทน ความแปรปรวน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละค่ายกกำลังสอง
 N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2. ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรสองตัวแปร
โดยใช้สูตร t - test (Ferguson. 1971 : 152)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}}$$

$$df = \frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}\right)^2}{\frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1}\right)^2}{n_1-1} + \frac{\left(\frac{s_2^2}{n_2}\right)^2}{n_2-1}}$$

เมื่อ t แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร
 $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 s_1^2, s_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 N_1, N_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

3. ทหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) โดยใช้สูตร
(Ferguson. 1971 : 102)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{(N \sum X^2 - (\sum X)^2) (N \sum Y^2 - (\sum Y)^2)}}$$

เมื่อ r_{xy}	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
$\sum XY$	แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนน 2 ชุด
$\sum X, \sum Y$	แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละชุด
$\sum X^2, \sum Y^2$	แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนนแต่ละชุด
N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

ทดสอบนัยสำคัญของค่าสหสัมพันธ์จากสูตร (Walker. 1953 . 241)

$$t = \frac{r_{xy} \sqrt{N-2}}{\sqrt{1-r_{xy}^2}}$$

สำหรับการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นได้ใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) โดยทรวใจให้คะแนนความแตกต่างที่กำหนดให้ รวมคะแนนของแต่ละคน จัดเรียงคะแนนจากสูงไปต่ำแล้วคัดเลือก 25 เปอร์เซนต์ กลุ่มสูง และ 25 เปอร์เซนต์ กลุ่มต่ำ มาหาค่าสถิติพื้นฐานในกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ โดยใช้สูตร (Ferguson. 1971 152)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
	$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ
	s_1^2, s_2^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ
	N_1, N_2	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์หาค่าเลือกเอาเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระดับ .01

2. การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามจะได้นำแบบสอบถามที่หาค่าอำนาจจำแนกแล้ว มาหาค่าความเชื่อมั่นโดยพิจารณาค่า Coefficient Alpha (α) ของ Cronbach (Cronbach. 1972 : 126) จากสูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	n	แทน จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	s_1^2	แทน ค่าความแปรปรวนรายข้อ
	s_t^2	แทน ค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	$\sum s_1^2$	แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนรายข้อ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

r_{xy}	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนน 2 กลุ่ม
N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
X	แทน ผลรวมของคะแนนดิบ
s^2	แทน ค่าความแปรปรวน
s	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
df	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
*	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็นลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทยกับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียน

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ของนักเรียนที่มีความแตกต่างกันในค่านระ คับการศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง สถานที่ตั้งของที่อยู่อาศัย เพศ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนซึ่งมีความแตกต่างกัน
ในค่าระดับการศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง สถานที่ตั้ง ของที่อยู่อาศัย และ เพศ

ตอนที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ของทัศนคติที่ต่อวัฒนธรรมไทย กับการ
ปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนซึ่งได้คงสมมติฐานในการศึกษาไว้ว่า

"ทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทยมีสหสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคม"

ตาราง 3 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทย กับการปรับตัวทางสังคม
ของนักเรียน

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	r_{XY}	t
ทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทยกับการปรับตัวทางสังคม	.3501	6.3425**

$t_{.01} (280) = 2.576$ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 3 ปรากฏว่า ทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทย
มีสหสัมพันธ์ในทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ของนักเรียนชายและหญิง
ที่มีความแตกต่างกันในด้าน ระดับการศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง สถานที่ตั้งของที่อยู่อาศัย

การวิเคราะห์แบ่งออกเป็น

1. เปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ของนักเรียนที่มีระดับการศึกษา
ต่างกัน
2. เปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพ
แตกต่างกัน
3. เปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ของนักเรียนที่สถานที่ตั้งของที่อยู่
อาศัยแตกต่างกัน
4. เปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ของนักเรียนหญิงและชาย

1. เปรียบเทียบทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทย ของนักเรียนที่ระดับการศึกษาแตกต่างกัน ความที่ใดตั้งสมมติฐานการศึกษาไว้ว่า
 "นักเรียนที่ระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทยต่างกัน"

ตาราง 4 การเปรียบเทียบทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทย ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ระดับการศึกษา	N	ทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทย			t
		$\bar{X}$	S^2	S	
มัธยมศึกษาตอนต้น	225	225.937	692.1401	26.5085	** 6.2484
มัธยมศึกษาตอนปลาย	59	240.0358	117.2057	10.8261	

$t_{.01} (232) = 2.576$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 4 แสดงว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทย แตกต่างกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเพื่อต้องการศึกษาวว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทยแตกต่างกันหรือไม่ จึงทำการทดสอบโดยใช้ t - test ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 5

2. เปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ของนักเรียนที่ผู้ปกครองอาชีพแตกต่างกัน ตามที่ได้ตั้งสมมติฐานในการศึกษาไว้ว่า
- "นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทยแตกต่างกัน"

ตาราง 5 เปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ระหว่างนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ และนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่นซึ่งไม่ใช่การรับราชการ

อาชีพผู้ปกครอง	N	ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย			t
		$\bar{X}$	s^2	s	
นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ	97	240.3814	282.92	16.8204	6.8756**
นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น	185	222.8162	667.8247	25.0423	

$$t_{.01} (267) = 2.576 \quad ** \text{ มีนัยสำคัญที่ระดับ } .01$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 5 แสดงว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการมีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทย แตกต่างกับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพอื่น ที่ไม่ใช่อาชีพรับราชการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยที่ปรากฏในตาราง 5 นี้ ทำให้ผู้วิจัยของศึกษานี้ได้พบว่า ถ้านักเรียนมีสถานที่ตั้งของที่อยู่อาศัยต่างกัน จะมีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทยแตกต่างกันหรือไม่ จึงทำการทดสอบโดยใช้ $t - test$ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 6

3. เปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ของนักเรียนที่มีสถานที่ตั้งของที่อยู่อาศัยต่างกัน ตามที่ไคตั้งสมมติฐานในการศึกษาไว้ว่า

"นักเรียนที่มีสถานที่ตั้งของที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทยแตกต่างกัน"

ตาราง 6 เปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ระหว่างนักเรียนที่อาศัยอยู่ในเขตชานเมืองพัทยา และนักเรียนที่อาศัยอยู่ย่านกลางเมืองพัทยา

สถานที่ตั้ง	N	ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย			t
		$\bar{x}$	s^2	s	
ชานเมือง	123	227.0244	574.8764	23.9765	1.1560
กลางเมือง	159	230.2767	515.2900	22.70	

$$t_{.05} (255) = 1.960$$

ผลการวิเคราะห์ในตาราง 6 แสดงว่านักเรียนที่อาศัยอยู่ในเขตชานเมืองพัทยา และย่านกลางเมืองพัทยา มีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทยไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยที่ปรากฏในตาราง 6 นี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาต่อไปว่านักเรียนหญิง และชาย จะมีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทย แตกต่างกันหรือไม่ จึงทำการทดสอบโดยใช้

t - test ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 7

4. เปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทยของนักเรียนที่มีเพศต่างกัน ตามที่ได้ตั้งสมมติฐานในการศึกษาไว้ว่า

"นักเรียนหญิงและชายจะมีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทยแตกต่างกัน"

ตาราง 7 การเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย

เพศ	N	ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย			t
		$\bar{X}$	s^2	s	
หญิง	143	232.3776	464.6986	21.5615	3.0372 ^{**}
ชาย	139	223.4344	760.8547	27.5825	

$$t_{.01} (212) = 2.576 \quad ** \text{ มีนัยสำคัญที่ระดับ } .01$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 7 แสดงว่า นักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทยแตกต่างกับนักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนหญิงและชายที่มีความ
แตกต่างกันในด้าน ระดับการศึกษา อาชีพของผู้ปกครอง สถานที่ตั้งของที่อยู่อาศัย

การวิเคราะห์แบ่งออกเป็น

1. เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน
2. เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน
3. เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนที่มีสถานที่ตั้ง ของที่อยู่อาศัย
แตกต่างกัน
4. เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนหญิงและชาย

1. เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันตามที่ไต่ตั้งสมมติฐานในการศึกษาไว้ว่า
- "นักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกัน"

ตาราง 8 การเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ระดับการศึกษา	N	การปรับตัวทางสังคม			t
		$\bar{X}$	S^2	S	
มัธยมศึกษาตอนต้น	223	209.3677	759.5939	27.5607	2.6824**
มัธยมศึกษาตอนปลาย	59	222.9661	720.1712	26.8360	

$$t_{.01} (252) = 2.576 \quad ** \text{ มีนัยสำคัญที่ระดับ } .01$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 8 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผู้วิจัยต้องการศึกษาต่อไปว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน จะมีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกันหรือไม่ จึงทำการทดสอบโดยใช้ t - test ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 9

2. เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพ
แตกต่างกันตามที่ไถ่ถึงสมมติฐานในการศึกษาไว้ว่า

"นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน จะมีการปรับตัวทางสังคม
แตกต่างกัน"

ตาราง 9 การเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมระหว่างนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพ

อาชีพผู้ปกครอง	N	การปรับตัวทางสังคม			t
		$\bar{X}$	s^2	s	
อาชีพรับราชการ	97	215.7731	870.8438	29.5100	** 2.9763
อาชีพอื่น	185	204.9513	784.6226	28.011	

$$t_{.05} (238) = 2.576 \quad ** \text{ มีนัยสำคัญที่ระดับ } .01$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 9 แสดงว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพ
รับราชการมีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกับนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น ซึ่งไม่ใช่
การรับราชการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยที่ปรากฏในตาราง 9 นี้ ทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษานักเรียนที่มี
สถานທີ່ตั้งของที่อยู่อาศัยต่างกันจะมีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกันหรือไม่ จึงทำการทดสอบ
โดยใช้ t - test ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 10

3. เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนที่มีสถานที่ตั้งวงงที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน ตามที่ได้ตั้งสมมติฐานในการศึกษาไว้ว่า

"นักเรียนที่มีสถานที่ตั้งวงงที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน จะมีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกัน"

ตาราง 10 การเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคม ระหว่างนักเรียนที่อาศัยอยู่เขตชานเมืองพัทยา และนักเรียนที่อาศัยอยู่ย่านใจกลางเมืองพัทยา

สถานที่ตั้ง	N	การปรับตัวทางสังคม			t
		$\bar{X}$	S^2	S	
ชานเมือง	123	213.3739	1090.5639	33.0236	.7210
กลางเมือง	159	210.6981	779.9336	27.9272	

$$t_{.05} (238) = 1.960$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 10 แสดงว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่เขตชานเมืองพัทยาและย่านกลางเมืองพัทยา มีการปรับตัวทางสังคมไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยที่ปรากฏในตาราง 10 นี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาต่อไปว่านักเรียนหญิงและชาย จะมีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกันหรือไม่ จึงทำการทดสอบโดยใช้ t-test ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 11

4. เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน
 ตามที่ได้ตั้งสมมติฐานในการศึกษาไว้ว่า

"นักเรียนหญิงและชายจะมีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกัน"

ตาราง 11 การเปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคม ระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย

เพศ	N	การปรับตัวทางสังคม			t
		$\bar{x}$	s^2	s	
หญิง	143	211.0349	659.7382	25.6753	2.1097*
ชาย	139	204.1798	826.3949	28.7470	

$t_{.05} (274) = 1.960$ * มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 11 แสดงว่า นักเรียนหญิงมีการปรับตัว
 ทางสังคมแตกต่างกับนักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทยกับการปรับทัศนคติทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในเขตเมืองพัทยาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทยกับการปรับทัศนคติทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในเขตเมืองพัทยา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวัฒนธรรมไทยตามตัวแปรในด้าน ระดับการศึกษา อาชีพผู้ปกครอง สถานที่ตั้งของที่อยู่อาศัย และเพศ
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการปรับทัศนคติทางสังคมของนักเรียนตามตัวแปรในด้าน ระดับการศึกษา อาชีพผู้ปกครอง สถานที่ตั้งของที่อยู่อาศัย และเพศ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ปีการศึกษา 2527 ในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 2,823 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ปีการศึกษา 2527 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตเมืองพัทยา จำนวน 282 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคนควา

1. แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 47 ข้อ แต่ละข้อมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.8472 ถึง 10.0909 มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ = .9820
2. แบบสอบถามปรับทัศนคติทางสังคม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 52 ข้อ แต่ละข้อมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.0000 ถึง 12.3600 มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ = .9867

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ทดสอบใช้คะแนนแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย แบบสอบถามการปรับทัศนคติทางสังคม และศึกษาระดับที่สัมพันธ์กันไว้
2. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และความแปรปรวน (Variance)
3. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย กับการปรับทัศนคติทางสังคม โดยใช้ Pearson Product Moment Correlation Coefficient
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t - test

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาสหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย กับการปรับทัศนคติทางสังคม ของนักเรียน ปรากฏผลดังต่อไปนี้

1.1 ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนรู้เพิ่มเติมในทางบวก การปรับตัวทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{XY} = .3501$, $t = 6.3425$, $P < .01$)

2. นักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทย แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 6.2484$, $P < .01$)

3. นักเรียนที่ผูกครองมีอาชีพแยกต่างกันไป มีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทย แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 6.8756$, $P < .01$)

4. นักเรียนที่มีสถานที่ตั้งของที่อยู่อาศัยแยกต่างกันไป มีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทย ไม่แยกต่างกันไป

5. นักเรียนหญิง มีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทย แยกต่างกับนักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.0372$, $P < .01$)

6. นักเรียนที่มีระดับการศึกษาแยกต่างกันไป มีการปรับตัวทางสังคม แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.6824$, $P < .01$)

7. นักเรียนที่ผูกครองมีอาชีพแยกต่างกันไป มีการปรับตัวทางสังคม แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.9765$, $P < .01$)

8. นักเรียนที่มีสถานที่ตั้งของที่อยู่อาศัยแยกต่างกันไป มีการปรับตัวทางสังคม ไม่แยกต่างกันไป

9. นักเรียนหญิงมีการปรับตัวทางสังคม แยกต่างกับนักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.1097$, $P < .05$)

อภิปรายผล

1. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย กับการปรับตัวทางสังคม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในเขต เมืองพัทยา

ผลการศึกษานี้ปรากฏว่า ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 1 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสอง ปรากฏว่า ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย มีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับการปรับตัวทางสังคม ($r = .3501$, $t = 6.3425$) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ของสถาบันวิจัยในรายงานวิจัย ฉบับที่ 27 ของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ (2525) แสดงว่า นักเรียนในเขตเมืองพัทยา กางกั้นได้รับการอบรมสั่งสอนจาก สถาบันครอบครัว โรงเรียน หรืออาจารย์รวมถึงสถาบันทางศาสนาด้วย ซึ่งในการอบรมสั่งสอนนั้น ย่อมจะได้รับบท ปลูกฝังทัศนคติ ตลอดจนคุณธรรมต่าง ๆ ที่มีในวัฒนธรรมไทย ด้วย เพราะคนไทยมีความกระตือรือร้นที่ว่า คุณค่าต่าง ๆ ที่มีอยู่ในวัฒนธรรมไทยนั้นเป็นสิ่งสำคัญ สำหรับการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมไทย (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ 2523 : 98) โดยเฉพาะการอบรมสั่งสอน หรือปลูกฝังทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทย จะมุ่งเน้นที่สามารถให้ปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เช่น การปลูกฝังให้ทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมไทย ทั้งในค่านิยมธรรมเนียม คือ ให้ความขยัน รู้จักอดทน ประหยัด มีเมตตาจิต มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกันและกัน มีความกตัญญูแก่เวทียุติธรรม รักเกียรติ รักศักดิ์ศรี และรักษาเวลา รับผิดชอบต่อ สุภาพอ่อนโยน ส่วนในค่านิยมคตินิยม คือ รู้จักสิทธิและหน้าที่ ตลอดจนเคารพกฎหมายบ้านเมือง ในค่านิยมคตินิยม คือ การอบรมปลูกฝังให้รักษาความสะอาด รู้จักประกอบภาระงานอาชีพที่สุจริต สร้างความเจริญให้กับท้องถิ่นที่อยู่อาศัย ในค่านิยมคตินิยม นั้น คือ ให้รู้จักมารยาท ในการรักษาสัมพันธ์ ตลอดจนพยายามหาคนให้เขาไหนเขาได้ การอบรมปลูกฝังในสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นสิ่งสำคัญในวัฒนธรรมไทยที่สถาบันต่าง ๆ ให้ความสำคัญอบรมสั่งสอนกันมาโดยตลอด

สิ่งที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งคือ อิทธิพลจากการยอมรับของสังคม ซึ่ง เปรียบเสมือน กับมาตรฐานที่เป็นเครื่องวัดแสดงถึงพฤติกรรมทางสังคมว่า มีสิ่งใดบ้างที่พึงประสงค์ สิ่งใดก็ตามที่ประพฤติปฏิบัติแล้วสังคมยอมรับ เป็นที่ชื่นชอบของคนทั่วไป ช่วยให้ผู้นั้นมีความ มั่นใจ อบอุ่น สามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นได้ในสังคม นั่นคือ สามารถปรับทิศทางสังคมได้ และเนื้อหาหรือข้อปฏิบัติในวัฒนธรรมไทยนั้น เมื่อได้รับการยอมรับปลูกฝัง ทั้งจากครอบครัว โรงเรียนและวัด มาโดยตลอดนั้น ย่อมก่อให้เกิดเป็นทัศนคติและส่งผลให้เกิดเป็นการปฏิบัติ ดังที่ วิลเลียม คัมเบิร์ต ลัมเบิร์ต และ วอลเลซ อี ลัมเบิร์ต (William W. Lambert and Wallace E. Lambert. 1965 : 50) ได้กล่าวไว้แล้วว่าทัศนคติเป็นลักษณะ ของความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงออกต่อบุคคล กลุ่มสังคม และเหตุการณ์ต่าง ๆ

ดังนั้น จากการที่ได้รับการปลูกฝังทัศนคติที่ก่อวัฒนธรรมไทย จึงมีแนวโน้มของ การแสดงเป็นพฤติกรรม ที่สังคมยอมรับ เช่น ความเป็นผู้มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อ มีเมตตา กรุณา และ ฯลฯ ข้อปฏิบัติ ในวัฒนธรรมไทยนี้ เมื่อใดปฏิบัติแล้ว ได้รับการยกย่องจากสังคม ที่ทำให้ปฏิบัติพึงพอใจ ช่วยให้มีการปรับทิศทางสังคม และเป็นแรง เสริมที่ช่วยให้ผู้ประพฤติปฏิบัติ ความวัฒนธรรมไทย พรรณที่มีพฤติกรรม เช่นนี้มากขึ้น

ลักษณะของวัฒนธรรมไทย เป็นลักษณะที่ส่งเสริม และยอมรับให้บุคคลมีความ เมตตา กรุณาต่อเพื่อนมนุษย์ให้รู้จัก เกื้อกูลหรือมีไมตรีต่อกันเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน (บรรพต วีระสัย 2518 : 333) สังคมไทยยอมรับและยกย่องความมีใจกว้าง นับถือคนใจบุญสุนทาน การมี ใจกว้างนี้รวมถึงการมีจิตใจ เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ต่อเพื่อนบ้านต่อแขกแปลกหน้า เอาเพื่อนเอาญาติ สิ่งเหล่านี้จะทำให้ได้รับการยอมรับในสังคมไทย และช่วยให้ผู้อยู่ในสังคมไทย มีการปรับทิศทาง ที่มีความสุข จึงกล่าวได้ว่า ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย มีความสัมพันธ์กับการปรับทิศทางสังคม

2. เปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเมืองพัทยา

ผลการศึกษารายกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทย
 แตกต่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 ($t = 6.2484$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 2 และพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
 มีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทย สูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
 นั่นคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทย สูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ตอนต้น เป็นผลจากอิทธิพลของระดับการศึกษาและช่วงอายุ การอบรมสั่งสอนและปลูกฝังทัศนคติ
 ต่อวัฒนธรรมไทย เช่น การอบรมให้มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีเมตตากรุณา มีน้ำใจคือคนทั่วไป
 และ ฯลฯ คุณค่าทางวัฒนธรรมไทย หรือชนบทรอบรู้ ประเพณีอันดีงามนี้ เกิดนักเรียนจะมี
 โอกาสได้รับการอบรม ปลูกฝัง และเรียนรู้ จากสถาบันในสังคมหลายแห่ง อาจจะเป็นที่บ้าน
 นอกบ้าน โรงเรียน หรือวัด การได้รับการอบรมสั่งสอนให้ประพฤติปฏิบัติตามวัฒนธรรมอันดี
 มาตั้งแต่ยังเยาว์วัย จนกระทั่งเติบโตขึ้น เป็นชนวนการสังคมนะกริต (Socialized)
 ที่มากและยาวนานเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยสามารถจัดจิตใจของเยาวชนให้สูงขึ้นตาม เกณฑ์
 ของอายุหรือระดับชั้นเรียนและผลที่ตามมาคือ ความรู้สึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมจะสูงตามไป
 ควบ จะพบว่า ในสังคมทั่ว ๆ ไปนั้น แบบอย่างของพฤติกรรม หรือการแสดงออกที่สามารถ
 เห็นได้ของสมาชิกในสังคมนั้น จะแบ่งออกเป็นกลุ่ม ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของ
 ช่วงวัยอย่างเห็นได้ชัด ในช่วงวัยที่อายุน้อย หรือเป็นวัยที่ก้าวเข้าสู่วัยรุ่น จะมีลักษณะการ
 แสดงออกตลอดจนการแต่งกาย ที่ทันสมัยหรือล้ำสมัยและกลุ่มวัยรุ่นพวกนี้ มักจะมีการแสดง
 ออกที่ขัดแย้งกับผู้ใหญ่ อันเป็นเพราะผู้ใหญ่เห็นว่าขัดต่อวัฒนธรรมไทย

ในช่วงที่วัยสูงขึ้นมาอีกคือ วัยรุ่นตอนปลายหรือวัยหนุ่มสาว จะพบว่าลักษณะของพฤติกรรม
 การแสดงออกจะคลอบคลุมวัฒนธรรมมากขึ้น ความขัดแย้งกับผู้ใหญ่ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิต
 วัฒนธรรมหรือแม้แต่ประเพณีลดน้อยลง มีแนวโน้มที่จะอนุรักษ์มากขึ้น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่แสดงว่า
 เมื่อวัยสูงขึ้นทัศนคติต่อวัฒนธรรมประจำชาติมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นไปควบ และวัยหรืออายุนั้น
 มีความสัมพันธ์กับระดับชั้นเรียน เพราะนักเรียนที่เรียนในระดับชั้นที่สูงกว่า ล้วนใหญ่จะมีวัยวุฒิ

ที่สูงกว่า นักเรียนที่เรียนในระดับชั้นต่ำกว่า โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จะมีวัยที่สูงกว่านักเรียนที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างเห็นได้ชัด จึงสรุปได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย จะมีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทยแตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน ผลการศึกษปรากฏว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ มีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทย แยกต่างจากนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพ ซึ่งไม่ใช่การรับราชการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 6.8756$) เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 3 โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ สูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น

จากการศึกษา พบว่า สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สบโชค พูลนาม (สบโชค พูลนาม 2523 : 46) ที่พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ความรับผิดชอบ เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทยในค่านิยม) และจากการศึกษาของ ไวท์ (White. 1969 : 610) พบว่า ครู นักบริหารธุรกิจ และพนักงาน มีค่านิยมทางวิชาการทางสุนทรีย์ภาพ และทางศาสนา แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในทานองเดียวกันผลการวิจัยของ สุนทร โคมิน และ สนิท สมัครการ (สุนทร โคมิน และ สนิท สมัครการ 2522 : 113) พบว่า มีความแตกต่างทางค่านิยม ระหว่างบุคคลในอาชีพต่าง ๆ มาก แสดงให้เห็นว่า ค่านิยมของคนในสังคมแตกต่างกันไปตามอาชีพ และฐานะของบุคคล และอาจกล่าวได้ว่าอาชีพของบุคคลมีบทบาทสำคัญต่อทัศนคติหรือค่านิยม เนื่องจากคนใช้เวลาส่วนใหญ่ ในชีวิตประจำวันของคน ให้ออกกิจกรรมกิจกรรม (Behavioral Activities) ที่เกี่ยวกับอาชีพของคน

ในทานองเดียวกันกับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน จะมีทัศนคติต่อวัฒนธรรมแตกต่างกัน ตามที่ปรากฏผลในการวิจัยครั้งนี้ อาจสรุปได้ว่า ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย นอกจากจะได้รับการปลูกฝัง อบรมแล้ว จะเกิดจากประสบการณ์แวดล้อมจากทุกฝ่ายในครอบครัว

นักเรียนที่เก็บใบในครอบครัวที่ผู้ปกครอง เป็นข้าราชการ อาจจะมีแบบแผนการประพฤติปฏิบัติ ที่เกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณีของไทยแตกต่างกันไปจากนักเรียนที่อยู่ในครอบครัว ผู้ปกครองอาจประกอบธุรกิจ หรือรับจ้างมีเวลาในการอบรมหรือปลูกฝังคุณค่างาน ๆ ในวัฒนธรรมของไทยเราน้อย ซึ่งส่งผลให้ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย แยกต่างจากนักเรียน ผู้ปกครองรับราชการได้

จะเห็นว่าความแตกต่างทางอาชีพของผู้ปกครองมีผลต่อทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ของนักเรียนโศกคามที่ได้อภิปรายผลไปข้างบนแล้ว

4. เปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ระหว่างนักเรียนที่อาศัยอยู่เขตชานเมืองพัทยา และนักเรียนที่อาศัยอยู่ย่านกลางเมืองพัทยา

ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่เขตชานเมืองพัทยา มีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทย ไม่แตกต่างจากนักเรียนที่อาศัยอยู่ย่านกลางเมืองพัทยา ซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐาน ข้อ 4 จากการศึกษารั้งนี้ อภิปรายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่เขตชานเมืองพัทยา และ ย่านกลางเมืองพัทยากลับมีภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคม ไม่แตกต่างกันมากนัก เพราะสภาพการขยายตัวของเมืองพัทยานั้น รวดเร็วและขยายทั่ว เมืองออกทุกทิศทุกทาง ที่นับว่าเป็นเขตเมืองพัทยา แม่ว่าจะเป็นเขตชานเมืองของพัทยา แกะมีนักท่องเที่ยว ออกเที่ยวทัศนจร และจับจ่ายซื้อของอย่างทั่วถึง ทำให้กิจการค้าขาย และกิจการที่เกี่ยวข้อง การท่องเที่ยว ขยายตัวออกไปทั่วเขตชานเมืองเช่นกัน ประสบการณ์อันเกิดจากสภาพแวดล้อม หรือสภาพทางสังคม ของนักเรียนที่อาศัยอยู่ชานเมืองพัทยาและ เขตกลางเมืองพัทยา จึงไม่แตกต่างกัน โอกาสที่ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย จึงคล้ายคลึงหรือไม่แตกต่างกัน และนอกจากนั้น การเดินทางของนักเรียนจากเขตชานเมืองพัทยา เข้าสู่กลางเมืองพัทยา หรือ นักเรียนจากเขตกลางเมืองพัทยา เดินทางออกเขตชานเมืองพัทยา เป็นไปด้วยความสะดวก มีรถรับส่งตลอดเวลา และระยะทางไม่ห่างไกลกัน นักเรียนจึงไปมาหาสู่กันได้เสมอ ตลอดจนการใช้ชีวิตตั้งแต่เช้าถึงเวลาเย็น ที่โรงเรียนเดียวกันมีสภาพแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ได้รับ

การอบรมสั่งสอนจากครูโรงเรียนเดียวกัน หรือแม่แก่วันหยุดสุดสัปดาห์ นักเรียนอาจจะมีกิจกรรมที่กองทหารร่วมกัน กอดจนไปมาหาสู่เที่ยวด้วยกัน สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ทัศนคติของนักเรียนเวทชาย เมืองทิยา และกลาง เมืองพิทยา ในเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยไม่แตกต่างกัน

5. เปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ของนักเรียนที่เพศแตกต่างกัน ผลการศึกษาก่อนหน้านี้พบว่า นักเรียนหญิง มีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทยแตกต่างจากนักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.0372$) เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 5 โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย ทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชาย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ รอสโค และคนอื่นๆ (Arkoff, 1971 : 333 - 334 citing Roscoe and others, 1968) พบว่า โดยทั่วไปแล้ว นักศึกษาชายมีค่านิยมเชิงเสรีนิยมมากกว่านักศึกษาหญิง ซึ่งเป็นอนุรักษนิยม มีความผูกพันอยู่กับวัฒนธรรมประจำชาติมากกว่านักศึกษาชาย และผลงานการวิจัยที่สนับสนุนความแตกต่างในเรื่องทัศนคติ ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงนั้น เอ็กไลน์ และคนอื่นๆ (ไวรัช เจียมบรรจง 2523 : 117 อ้างอิงมาจาก Exline and others) ศึกษาพบว่า เพศหญิง มีความสนใจผูกพันและสนใจที่จะรู้เรื่องราวของกันวินมากกว่าเพศชาย จากการวัดทัศนคติพบว่า เพศหญิงของการผูกพันและถูกผูกพันเพื่อความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าเพศชาย นอกจากนั้น เพศหญิงยังมีความเก๋มใจมากกว่าที่จะให้หรือรับ ทางด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (affection) มากกว่าเพศชาย

เมื่อพิจารณาเงื่อนไขทางสังคมและวัฒนธรรมแล้วจะเห็นได้ว่า สังคมไทย ใ้กำหนดให้ชายและหญิงมีบทบาทต่างกัน โดยผ่านกระบวนการสังคมประกิติ (Socialization) จึงทำให้ทั้งสองเพศมีความแตกต่างกันในด้านความสนใจ กิจกรรม ทัศนคติ และพัฒนาการทางบุคลิกภาพ ตัวอย่างเช่น โดยทั่วไปแล้วเพศชายจะได้รับการสนับสนุนให้ฝึกปฏิบัติการกล้าแสดงออก มีลักษณะเป็นผู้นำ แสวงหากความสำเร้จในชีวิต และชวนชวายหาความรู้

ในขณะที่เพศหญิงจะได้รับการสนับสนุนให้ความคุ้มครองกรรมก้าวร้าว และการแสดงออก พร้อมกับส่งเสริมให้เป็นคนสุภาพ อ่อนโยน มุมนวล เมกตากาธุมา และที่นักรักที่จะคอยสนอง ในการที่คัดคนอื่น ซึ่งผลจากการที่สังคมคาดหวัง เจนนักรักทั้งสอง เพศ มีทัศนคติต่อคน บทบาทแตกต่างกันออกไป

การที่ผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏผลตามที่คาดหมายเอาไว้ เนื่องมาจากอิทธิพล ของสังคมและวัฒนธรรมไทย ที่คาดหวังให้เพศหญิงของประเพณีปฏิบัติอยู่ในกรอบของ วัฒนธรรมไทยมากกว่าเพศชาย ควบการยอมรับปลูกฝังกล่อจจนการฝึกให้ประเพณีปฏิบัติ หรือ มีกิจกรรมภายในครอบครัวที่ส่งเสริมให้พร้อมที่จะ เก็บโต เป็นกุลสตรีที่ถักทอไป จนมีคากล่าว ที่เป็นเงื่อนไขในสังคมไทยว่า "สตรีนั้นของปฏิบัติกันให้เหมือนกับที่จะเป็นแม่ศรีเรือนในอนาคต" หรือคากล่าวที่ว่า "ดูข้างใหญ่หูหาง ดูนางใหญ่หัวแม่" คากล่าวเหล่านี้ เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ สตรีไทยของพยายามวางตัวให้ดีและเหมาะสมกล่อจจน พยายามอบรมบ่มนิสัย บุกรสาวให้ เป็นที่ชมเชยและได้รับการยกย่องจากสังคม และรางวัลที่ได้รับจากสังคมนี้ ชวนกระตุ้นหรือ เป็นแรง เสริมให้สตรีไทยปฏิบัติตามแบบฉบับของวัฒนธรรมไทย และมีทัศนคติต่อวัฒนธรรมไทย แยกต่างจากฝ่ายชาย และถ้าเพศหญิงประเพณีคนมีคจากบรรทัดฐานของสังคมและวัฒนธรรมไทย ดูเหมือนว่าสังคมจะเข้มงวดกว่าเพศชาย เช่น การประเพณีฝึกทางกาย ซึ่งถือว่า ไม่ซื่อสัตย์ต่อลูกและสามี ดังที่ ฉะบายมาศ ศรีหัทธ (ฉะบายมาศ ศรีหัทธ 2510 : 115) กล่าวไว้ว่า ในเรื่องความซื่อสัตย์ เด็กหญิงจะซื่อสัตย์มากกว่าเด็กชาย เพราะเด็กหญิงจะรู้สึก อับอายที่จะถูกลงโทษมากกว่าเด็กชาย จะเห็นได้ว่าไม่ว่าจะเป็นความซื่อสัตย์ ความเมกตากาธุมา การวางตัวให้เหมาะสมกาลละเทศะ หรือ ฯลฯ ซึ่งจะมีบ่งบอกไว้ให้เป็นข้อปฏิบัติในวัฒนธรรมไทย เพศหญิงจะมีทัศนคติ และการปฏิบัติต่อวัฒนธรรมไทย แยกต่างหรือมากกว่าเพศชาย

6. เปรียบเทียบผลการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเมืองพัทยา

ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีการปรับตัวทางสังคม
แตกต่างกันกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
($t = 2.6824$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 6 โดยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลาย มีการปรับตัวสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ
ผลการวิจัยของ จรรยา สุวรรณทัต และคณะ (จรรยา สุวรรณทัต และคณะ 2525 : 42)
ที่ปรากฏว่าการปรับตัวทางสังคม ของข้าราชการไทยกลุ่มอายุมาก มีการปรับตัวทางสังคม
สูงกว่ากลุ่มพวกอายุน้อย และจากผลการวิจัยของ สุพิศรา สุภาพ (สุพิศรา สุภาพ
2509 : 43) พบว่า เด็กที่กระทำผิดมากในสังคม และเป็นปัญหาสังคม ได้แก่ เด็กที่มี
อายุ 13 - 16 ซึ่งเป็นเด็กที่อยู่ในระยะวัยรุ่นตอนต้น (ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น)
สอดคล้องกับคางลาวรอง เฮอร์ล็อก (Hurlock, 1949 : 2 - 3) กล่าวว่า
วัยรุ่นตอนต้น เป็นวัยที่อารมณ์รุนแรง วางตัวลำบากทั้งในความสัมพันธ์และการงาน มีปัญหา
ในการปรับตัวทางสังคมสูง โดยเฉพาะกับผู้ใหญ่ เนื่องจากเขาคิดว่าผู้ใหญ่ไม่เข้าใจเขา
ลักษณะ เด็กวัยนี้ ซึ่งกำลัง เป็นวัยที่เรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีลักษณะที่ไม่แน่นอน
มีปัญหามาก และเป็นวัยที่ไม่มีความสุข ปัญหาในการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนที่กำลังศึกษา
อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่พบมากได้แก่ ปัญหาสังคม ปัญหาทางบ้าน ปัญหาการเงิน
ปัญหาเกี่ยวกับอนาคต และปัญหากับเพื่อนฝูง หรือครู อาจารย์ที่โรงเรียน

ส่วนในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น เป็นช่วงที่อยู่ในวัยรุ่น ซึ่งย่างเข้า
สู่วัยรุ่นตอนปลาย ช่วงของอายุวัยนี้ จะพบว่า มีปัญหาทางเกิดขึ้นมากมายเช่นกัน แต่เป็นระยะ
ที่เด็กวัยนี้ มีประสบการณ์ในการปรับตัวมากขึ้น รู้จักอะไรควร ไม่ควรมากกว่าเด็กนักเรียน
ที่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ถ้าเป็นที่โรงเรียน เด็กระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่
จะมานับเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนเดิม คือ ในเขตเมืองพัทยา ทำให้
คุ้นเคยกับครูอาจารย์ สถานที่ อยู่แล้ว ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับสถานที่ใหม่ หรือครูอาจารย์

จึงมีน้อยกว่า เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น การปรับตัวกับเพื่อนนั้น จากการเรียนและเล่นมาด้วยกัน ทั้งแค่อยู่มัธยมศึกษาตอนต้น ทำให้มีโอกาสที่จะรู้จักกันและกันมาพอสมควร ซึ่งเป็นส่วนช่วยให้การปรับตัวกับเพื่อนทั่ว ๆ ไปไม่มีปัญหาเลย ส่วนที่บานันเด็กในวันนี้ ซึ่งเรียนอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นวัยซึ่งเตรียมตัวที่จะออกไปหางานในอนาคต พ่อแม่หรือผู้ปกครอง มักจะให้เด็กมีเวลาว่างในการอ่านหนังสือ คนกว่าการา เป็นการเตรียมตัวสำหรับเรียนต่อหรือหางานหา ความขัดแย้งกับบุคคลภายในบ้านจึงอาจจะน้อยกว่า เด็กนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ทำให้สภาพการปรับตัวทางสังคมดีกว่า เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ปรากฏว่า นักเรียนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกัน

7. เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน ในเขตเมืองพัทยา

ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ มีการปรับตัวทางสังคม แตกต่างจากนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 2.9765$) เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 7 โดยพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ มีการปรับตัวทางสังคม สูงกว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น จากผลการวิจัยที่ปรากฏ เช่นนี้ อภิปรายไต่ถ้อยต่อไปนี้ว่า สถานภาพทางสังคมของพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง เด็กนั้นมักจะเกี่ยวข้องกับอาชีพที่พ่อแม่หรือผู้ปกครอง เด็กนักเรียนประกอบกิจการนั้น ๆ อยู่ อันจะส่งผลถึงบุคลิกภาพตลอดจนการปรับตัวของนักเรียนเป็นอย่างมาก บิคมารคาหรือผู้ปกครองของนักเรียนที่ประกอบอาชีพรับราชการนั้น ก่อนข้างที่จะมีหลักประกันที่มั่นคงก่อนอายุของครอบครัว สูงกว่าบิคมารคาหรือผู้ปกครองนักเรียนที่ประกอบอาชีพอื่น โดยเฉพาะในกานนิยมก่ออาชีพรับราชการของคนในสังคมไทยนั้น เป็นที่ยอมรับว่าอาชีพรับราชการนั้นมีเกียรติ เป็นที่ยกย่องแก่คนทั่วไป ถึงแม้ว่ารายได้จากอาชีพรับราชการ บางทีน้อยกว่าอาชีพอื่น แต่คานิยมของคนไทย ถือว่า "อาชีพรับราชการ เป็นน้ำขี้มอทราย" คือ

มีรายโคที่แน่นอน และพอชีวิต แยกต่างจากอาชีพอื่น ซึ่งรายได้ไม่แน่นอน บางครั้งอาจจะมากแถมบางครั้งน้อย หรือไม่ได้รับเลย จากสภาพปัญหาเศรษฐกิจวันเกี่ยวเนื่องจากลักษณะของอาชีพที่กระทำอยู่ ส่งผลให้การอบรมเลี้ยงดูเด็ก อันเป็นมูลเหตุสำคัญต่อการพัฒนาการทางบุคลิกภาพ และการปรับตัวของเด็กแตกต่างกันได้

ครอบครัวที่พ่อแม่มีอาชีพที่ได้รับการยกย่อง และมีหลักประกันที่มั่นคงของครอบครัวที่แน่นอน สภาพปัญหาทางจิตใจของพ่อแม่อันเกิดจากปัญหาทางเศรษฐกิจจะมีน้อย และสามารถที่จะแบ่ง เป็นเวลา ให้กับสมาชิกในครอบครัว มีเวลาที่จะอบรมสั่งสอนลูก มีโอกาสใกล้ชิดกับลูก อันจะเป็นการเพิ่มความอบอุ่นแก่เด็ก และทำให้เด็กหรือสมาชิกภายในครอบครัวได้มีพัฒนาการทางบุคลิกภาพตลอดจนการปรับตัวที่ทันสมัยในสังคมได้ อีกประการหนึ่งคือ พ่อแม่ที่อบรมเลี้ยงดูลูกแบบประชาธิปไตย มักจะเป็นพ่อแม่ที่มีการศึกษาพอสมควร ครอบครัวที่พ่อแม่หรือแม่รับราชการนั้น แสดงว่าไค่ความการศึกษาพอสมควร การอบรมเลี้ยงดูลูกแบบประชาธิปไตย จึงจะพบในครอบครัวที่เป็นข้าราชการส่วนใหญ่ และเด็กนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยนั้น จะเป็นพวกที่กล้าแสดงความคิดเห็น ให้ความร่วมมือกับผู้อื่น ปรับตัวทางสังคมได้ มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีความเข้าใจตนเองสูง รู้สึกตนเองมีคุณค่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประจักษ์ เล็กสวาสดี (ประจักษ์ เล็กสวาสดี 2517 : 10 - 11) ที่กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่ใช้เหตุผลร่วมกันระหว่างพ่อแม่ ลูก ในการกระทำสิ่งต่าง ๆ

สำหรับพ่อแม่หรือผู้ปกครองนักเรียนที่ประกอบอาชีพอื่นที่ไม่ใช่การรับราชการนั้นพบว่า นักเรียนที่เป็นสมาชิกของครอบครัวที่ประกอบอาชีพ อื่นนอกเหนือจากการรับราชการในเขต เมืองพัทยา นั้นค่าคะแนนเฉลี่ยการปรับตัวน้อยกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองรับราชการ อาจจะอธิบายผลได้ว่า ในประเทศที่กำลังพัฒนา อย่างเช่นประเทศไทย การประกอบอาชีพอิสระหรืออาชีพอื่น ซึ่งเป็นกิจกรรมของเอกชน ความมั่นคงทางอาชีพยังมีน้อย เพราะขึ้นอยู่กับสภาพความแปรปรวนทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นสาเหตุให้ ผู้ปกครองนักเรียนต้องพยายามดิ้นรนชวนช่วยหารายได้เพื่อให้เป็นหลักประกันที่มั่นคงต่อครอบครัวอยู่เสมอ อันอาจจะเป็นผล

ให้พอแหมมีเวลาน้อย ทว่าการยอมรับเลี้ยงดูหรือให้ความสนใจ เอาใจใส่ดูแลลูกไม่ได้เท่าที่ควร ทำให้ลูกกระสาก้าง ๆ ตามใจชอบ ขาดความอบอุ่น จนอาจจะกลายเป็นลักษณะคนก้าวร้าว เจ้าคิดเจ้าแค้น ชอบผูกพันพี่น้อง ระเบียบ จนเป็นปัญหาในการปรับตัวทางสังคมของ เด็กได้ (กีวีพร หลิมกีวีวงศ์ 2511 : 2๖)

จึงพอที่จะสรุปได้ว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ จะมีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างจากนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น ได้ตามสาเหตุที่ได้อภิปรายมาแล้วนั้น และถ้าได้มีการปรับปรุงการยอมรับเลี้ยงดู และ เอาใจใส่ เด็กเท่าที่ควรจะช่วยส่งเสริมให้เด็กมีการปรับตัวทางด้านสังคมได้มากที่สุด

8. เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนที่มีสถานที่ตั้งของที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน ในเขต เมืองพัทยา

ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่เขตชานเมืองพัทยา มีการปรับตัวทางสังคมไม่แตกต่างกับนักเรียนที่อาศัยอยู่ย่านใจกลางเมืองพัทยา ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 8 และอาจจะอภิปรายผลได้ว่า

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่เขตชานเมืองพัทยา มีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับนักเรียนที่อาศัยอยู่ย่านใจกลางเมืองพัทยา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เลนส์ (Lents. 1956 . 331 - 337) ที่พบว่า เด็กในเมืองหลวงจะกระตือรือร้นมากกว่าเด็กในชนบท และผลการวิจัยของนิวเมเยอร์ (Neumeyer. 1961 : 47 อ้างอิงมาจาก ประทุม แผ่นสุวรรณ 2518 : 17) ที่พบว่า อักรากการกระทำผิดของเด็ก จะลดลงหากอยู่ไกลจากเมืองหลวง เมื่อพิจารณาจากผลการวิจัยที่มีผู้ศึกษากันมานั้น มีความเป็นไปได้เนื่องจากสภาพแวดล้อมจึงไม่ว่าจะเป็นสภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมที่คลอคลานสถานที่ มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด โอกาสที่ความแตกต่างในด้านการปรับตัว ของนักเรียน

จึงเห็นได้ชัดแก่สภาพสังคม ภายในเขต เมืองพัทธยา ทั้งในเขตกลาง เมืองพัทธยา และ เขต
ชานเมือง ไม่แตกต่างกัน/ ภูมิหลังทางสภาพ เศรษฐกิจและสังคม ไม่แตกต่างกันพอที่จะเป็นมูลเหตุ
สำคัญให้การปรับตัวทางสังคมของนักเรียนแตกต่างกัน ดังนั้นตัวแปรทางด้านบริเวณที่อยู่อาศัย
อันเป็นเขตชานเมืองพัทธยา กับย่านใจกลางเมืองพัทธยา จึงไม่เป็นตัวแปรที่สำคัญพอที่จะทำ
ให้นักเรียนมีการปรับตัวทางสังคม แยกกลางกันอย่างมีระบายนัยสำคัญได้

9. เปรียบเทียบการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน ภายใน
เขต เมืองพัทธยา

ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนหญิงมีการปรับตัวทางสังคม แยกต่างกับ
นักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.1097$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
ข้อ 9 โดยพบว่า ในเขตเมืองพัทธยา นักเรียนหญิงมีการปรับตัวทางสังคมสูงกว่านักเรียน
ชาย ซึ่งอภิปรายผลได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีอายุอยู่ระหว่าง 13 - 19
เป็นส่วนใหญ่ เด็กนักเรียนที่มีอายุอยู่ในช่วงนี้ จัดเป็นเด็กที่อยู่ในวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังเปลี่ยนแปลง
จากการเป็นเด็ก เข้าสู่การเป็นหนุ่มเป็นสาว ทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย มีการเปลี่ยนแปลง
ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ลักษณะ แห่งที่สอง (Secondary Sexual Characteristics)
ก็จะเริ่มเจริญเติบโตและทำหน้าที่ของมันทั้งแค่วันนี้เป็นคนไป เด็กจะเริ่มเปลี่ยนชีวิตจากสังคม
ภายในบ้าน ไปสู่สังคมนอกบ้านมากขึ้น กลุ่มเพื่อนเริ่มมีบทบาทต่อชีวิตของเด็ก แยกถึงกระนั้น
การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ยังมีอิทธิพลอยู่ เช่นเดียวกัน มีสเซน (Lussen. 1963 : 313)
แสดงทัศนะว่า กลุ่มมีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กในทุกทาง อาทิ อารมณ์
แนวคิด ทักษะคติ กานิยม ฯลฯ แต่อิทธิพลของกลุ่มระดับซึ่งเพียงใญ่ก็ยังขึ้นอยู่กับ การเรียนรู้
ประสบการณ์ ที่เด็กได้รับมาจากทางบ้านในวัยที่ผ่านมา รวมทั้งบุคลิกดั้งเดิมของเด็กในระยะ
ภายหลังที่พ้นปฐมวัยอีกด้วย

การรวมกลุ่มของเด็กนั้น จะทำให้เด็กสร้างนิสัยการแข่งขัน (Competition)
และนิสัยการร่วมมือ (Co-operation) ซึ่งจะเกิดขึ้นไปภายหน้า เมื่อเด็กอยู่ในกลุ่ม
จะแข่งขันกันทุกด้านของกระบวนการดำรงชีวิต เช่นความร่ำรวย ความฉลาด ความสามารถ

การเล่น การเรียน การแข่งขันทางสังคมของครอบครัว ความมีหน้าที่ มีเกียรติ การได้รับความสนใจจากผู้อื่น การแข่งขันทั้งระหว่างเพื่อนในกลุ่ม และนอกกลุ่ม การแข่งขันจะนำไปสู่ การอภิปราย การทะเลาะเบาะแว้ง การกีดกัน การแตกหัก การแตกกลุ่ม ฯลฯ เด็กชายมีนิสัยการแข่งขันมากกว่าเด็กหญิง ซึ่งเรื่อกันว่า เพราะได้รับการอบรมสั่งสอนจาก ค่านิยมของสังคม เด็กหญิงจึงให้ความร่วมมือและอดทนซึ่งกันและกันในกลุ่มมากกว่า เด็กชาย (Jersild, 1968 อ้างอิงมาจาก ศรีเรือน แก้วกังวาล 2518 : 65)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้เด็กหญิง และเด็กชาย ในวัยที่กำลังเรียนชั้น มัธยมศึกษา มีการปรับที่ต่างกัน โดยที่เด็กนักเรียนหญิงน่าจะปรับตัวได้ดีกว่าเด็กชาย และที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ สภาพของเมืองพัทธานัน เป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่มีผู้คน ทั้งทางดินและทางอากาศเข้าไปท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากภายในแต่ละปี โอกาสที่วัฒนธรรม ทางชาติ จะไหลล้นเข้าสู่พัตธานันจึงมีมาก วัฒนธรรมทางชาติบางอย่างขัดแย้งกับความนิยม ในสังคมไทยอย่างสิ้นเชิง ซึ่งไม่สามารถที่จะผสมกลมกลืนเข้ากันได้กับวัฒนธรรมไทย ทำให้ผู้ปกครองนักเรียน เกรงว่าลูกหลานจะไปรับเอาวัฒนธรรมเหล่านั้นมาประพฤติปฏิบัติ อันจะทำให้เสื่อมเสียไม่เหมาะสมในสายกลางของคนไทยด้วยกัน โดยเฉพาะเพศหญิง ถ้าไป รับเอาสิ่งที่คนทั่วไปอื่นเป็นคนไทยในท้องถิ่นไม่ยอมรับมาปฏิบัติ จะได้รับการกาดิน จาก สายกลางของคนทั้งพบเห็นมากกว่าเพศชาย ผู้ปกครองของนักเรียนหญิง จึงมักจะคอยใช้ เวลา ในการอบรมสั่งสอนและปลูกฝังลูกสาวมากกว่าลูกชาย การได้รับการอบรมสั่งสอนมากกว่า จึงทำให้เพศหญิงหรือนักเรียนหญิงมีโอกาสที่จะรับรู้ว่าจะไรควรไม่ควรประพฤติปฏิบัติมากกว่า เพศชาย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนหญิงปรับตัวทางสังคมดีกว่านักเรียนชาย ตามผลการ วิจัยที่ปรากฏ จึงสรุปได้ว่า นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีการปรับตัวทางสังคมแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. งานการศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่า ทักษะคิดที่มุ่งพัฒนาคนไทย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคม บ่มเป็นแนวทางใหญ่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในวงการศึกษา ทั้งครู ผู้ปกครอง ตลอดจนเจ้าหน้าที่ในการอบรมด้านจริยธรรม เพิ่มพูนการสั่งสอนอบรม และปลูกฝังทัศนคติที่ก่อตัวพัฒนาคนไทยให้มากยิ่งขึ้น อันจะเป็นการวางแนวทางชีวิต และส่งเสริมบุคลิกภาพอีกทั้งการปรับตัวทางสังคมให้ถูกต้องและเหมาะสมกับสังคม และวัฒนธรรมไทยยิ่งขึ้น

อนึ่ง ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้ทราบถึงความรู้สึกหรือท่าทีที่คิดหรือไม่ดี ก่อสภาพการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมบางอย่าง ของเยาวชนไทยในเขต เมืองพัทยา อันจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปใช้ในการส่งเสริมปลูกฝัง ความรู้ความเข้าใจด้วยการศึกษา ให้มีคุณค่าควรแก่การอนุรักษ์ไว้หรือไม่ และคำนึงในส่วนไหนควรปรับปรุง หรือเสริมสร้างสิ่งใหม่ ๆ เพียงใด จึงจะทันต่อการเปลี่ยนแปลงก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของสังคม เช่น ความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยี ตลอดจนแนวคิดของคณาจารย์ใหม่ต่อการพัฒนาสังคม การให้การศึกษากังกล่าวทั้งการศึกษา "ในระบบ" และ "นอกระบบ" ควรวางอยู่บนพื้นฐานของการกระหนักรับการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรม ซึ่งไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ แต่ทั้งนี้ของไม่ขัดกับวัฒนธรรมไทย หรือเสียเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมอัน เป็นสมบัติที่มีคุณค่ายิ่งของชาติ ไทยที่คนไทยต้องสงวนสืบต่อไป

2. งานการวิจัย

2.1 ควร เพิ่มตัวแปรทางด้านอาชีพของผู้ปกครองนักเรียนให้แยกย่อยมากขึ้น เช่น อาชีพเกษตรกร อาชีพรับจ้าง อาชีพค้าขาย ในส่วนอาชีพรับราชการนั้นควรแบ่ง เป็น อาชีพครู ทหาร ฯลฯ

2.2 ควรเพิ่มตัวแปรทางคาน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การอบรม
เลี้ยงดู ระดับสติปัญญานักเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

2.3 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติใหม่ต่อวัฒนธรรมไทย กับตัวแปร
คานอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การวัฒนธรรมไทย, กรม วัฒนธรรมฉบับที่ 2 ภัททิ์ประสิทธิ์ 2496, 97 หน้า
- กมลวิธ วัฒนเสถียร ศาลก๊กไค้และเขาวงกต การพิมพ์พระนคร พระนคร 2507, 163 หน้า
- ฅ เพชร ฉัตรศุภกุล การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางค่านิยมเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของนักเรียนชั้น ป.กศ. ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 123 หน้า อักษรสำเนา
- จรรยา สุวรรณทัต และ ฅณะ ความสำนึกของข้าราชการไทยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม รายงานการวิจัยฉบับที่ 27 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ 2525, 104 หน้า
- จาง มลบุญ การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางค่านิยมเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษาระดับ ป.กศ. ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของวิทยาลัยครูในภาคเหนือ ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 122 หน้า อักษรสำเนา
- โชติชัย อรรถวิวัฒน์ "เมืองพิทยา" วารสารอนุสรณ์เมืองพิทยา โรงพิมพ์พิทยา 2522
- เชิดศักดิ์ ไชวาสิษฐ์ การศึกษาเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบบุคลิกภาพแบบอนุรักษนิยม ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 64 หน้า อักษรสำเนา
- พิทยา สุวรรณชญ รายงานการวิจัยสังคมและวัฒนธรรมไทย รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- ทองเคื่อน พันธุมานวิน และ เพ็ญแข ประจันปัจฉิม ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับสุขภาพจิตและจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่น รายงานการวิจัยฉบับที่ 26 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 297 หน้า

ชวธ จุณนารัตน์ การสร้างมาตราวัดทัศนคติและการศึกษาทัศนคติของบุคคลในสถานภาพ
ในสังคมต่าง ๆ กันที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทางจารีตประเพณี ปรวิญญาณิพนธ์ กศ.ม.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 276 หน้า อิศำเนา

นิภา นิธยานน จิตวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต สารศึกษาการพิมพ์ 2520, 276 หน้า

นิภา พงศ์วิรัตน์ การศึกษาปัญหาทางสังคมของเด็กวัยรุ่นก่อนกั้น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

กรมสามัญศึกษาในภาคกลาง ปรวิญญาณิพนธ์ กศ.บ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2520, 60 หน้า อิศำเนา

บรรพท วีระสัย และคณะอื่น ๆ สังคมวิทยามนุษยวิทยา โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2521, 448 หน้า

ประณต เล็กสวาสกี ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู การฟังผู้อื่น พฤติกรรม

ด้านความเป็นผู้นำและความรู้สึกกับเด็กชอบ ปรวิญญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ประสานมิตร 2517, 117 หน้า

ประทุม เป้นสุวรรณ การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียน

ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเขตเทศบาล และโรงเรียนนอกเขตเทศบาล

ในจังหวัดสิงห์บุรี ปรวิญญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2518, 62 หน้า อิศำเนา

ป๋วย อึ้งภากร "การศึกษา" ศูนย์ศึกษา 12(9) 6 กันยายน 2508, 90 หน้า

บจงจิตต์ อธิคมนันทะ การเปลี่ยนแปลงสังคมและวัฒนธรรม โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2500, 148 หน้า

นางพรพรรณ บณิรัตน์ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2521

พจน์ สารสิน การประชุมสัมมนาส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทย และเส้นทางไปราชการ
ทางประเทศในสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย เนเธอร์แลนด์ แคนาดา อิตาลี กระทรวง
พัฒนาการแห่งชาติ 2509, 79 หน้า

บุญ นิสัยนัฏ การศึกษาเปรียบเทียบของคูปองทางค่านเสรษฐกิจ การปรับแก้ และ
กิจกรรมในวิทยาลัย ของนักศึกษา ป.กศ. ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูง และต่ำ ของวิทยาลัยครู ในจังหวัดพระนคร - ชลบุรี ปรินญาณิพนธ์
กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 115 หน้า อัคราเนนา

ละม้ายมาศ ศรีทศทัต อิทธิพลของสังคมต่อการพัฒนาการของเด็กที่ตำบลนาป่า อำเภอมือง
จังหวัดชลบุรี รายงานการวิจัย ฉบับที่ 9 สถาบันระหว่างชาติสำหรับการคนควาเรื่องเด็ก
2510, 124 หน้า

วนิดา มนัสไพบุลย์ การศึกษาเปรียบเทียบของคูปองทางค่านเสรษฐกิจ การปรับแก้
และกิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษา ป.กศ. ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2515 ที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูงและต่ำ ของวิทยาลัยครูในภาคกลาง ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 132 หน้า อัคราเนนา

ไวรัส เจียมบรรจง จิตวิทยาสังคม 2 โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด
2523, 130 หน้า

วิจัยแห่งชาติ, สภา รายงานผลการวิจัยเรื่องสาเหตุแห่งความผิดปกติในคดีเด็ก
และเยาวชน โรงพิมพ์สำนักทาเนียมนายกรัชมন্ত্রী 2509, 114 หน้า

ศิริพร หลิมศิริวงศ์ ปัญหาทางครอบครัวที่ทำให้เด็กต้องมาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครอง
เด็กกลาง
ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511, 250 หน้า

ศรีเรือน แก้วกังวาล จิตวิทยาพัฒนาการ แพทย์พิทยา 2518, 134 หน้า

สถาปนั เกยานนท์ "สุขภาพจิตของคนพิทยา" วารสารอนุสรณ์เมืองพิทยา โรงพิมพ์พิทยา
2522

สนธิ สัมภักการ การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม กับการพัฒนาทางสังคม กรุงเทพฯ

สำนักพิมพ์โอเคียนสโกล์ 2525, 147 หน้า

สุพักตรา สุภาพ ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง กับการกระทำผิดกฎหมายของเด็ก และ

เยาวชน ปริญญาโท รม. คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2509, 189 หน้า

สุพักตรา สุภาพ สังคมและวัฒนธรรมไทย ไทยวัฒนาพานิช 2518

สุนทร โกมิน และ สนธิ สัมภักการ ค่านิยมและระบบค่านิยมไทย สำนักวิจัย สถาบัน

บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2522, 355 หน้า

สเปซก พูลนวม ความสัมพันธ์ระหว่างความซื่อสัตย์กับความรับผิดชอบ ปริญญาโท รม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 63 หน้า อักสาเนา

โสภกา ชูพิกุลชัย และ อรทัย ชื่นนุญย์ จิตวิทยาสังคม โรงพิมพ์การศาสนา 2518

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อประชาชน พิมพ์โรเนียว

2523

อมรา พงศาพิชญ์ "สังคมและวัฒนธรรม" ในนุญย์กับสังคม หน้า 73 - 111

โดยสุจิต บุญบงการ ไพฑูริย์ สีนลารักษ์ และ ศรีเพ็ญ สุภพิทยากุล (บรรณาธิการ)

โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2521

อาคม สรสุชาติ สุขภาพจิตของประชาชนในปัจจุบัน กรมประชาสงเคราะห์ 20 : 64 - 72

ตุลาคม 2518

อานนท์ อาภาพิรมย์ สังคม วัฒนธรรม และประเพณีไทย แพรวพิทยา 2519

อาพล โองเคลือบ ความวิตกกังวล ความสามารถในการอ่าน และลักษณะอื่นบางประการ

ของบุคคลิกภาพ ปริญญาโท รม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ด้วยความ

ร่วมมือของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก 2515, 246 หน้า อักสาเนา

- A.L. Kroeber, Configuration of Culture Growth. Berkeley and Los Angeles University of California Press, 1944. 276 p.
- A.L. Kroeber and Clyde Kluckhohn : Culture : A Critical Review of Concepts and Definitions. New York · Random House, 1952. p. 1
- Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. Haper and Brothes, Inc., New York, 1972. 752 p.
- Cuber, John F. Sociology · A Synopsis of Principles. 3rd ed., New York, Appleton - Century Crofts, Inc., 1955.
- Ferguson, George. A Statistical Analysis in Psychology and Education. 3rd ed., New York, McGraw - Hill, 1971. 492 p.
- Gronlund, Norman Edward. Sociometry in the Classroom. New York, Harper, 1959. 340 p.
- Hurlock, Elizabeth B. Adolescent Development. McGraw - Hill, New York, 1949. 566 pp.
- Hurlock, Elizabeth B. Development Psychology. New York, ✓ McGraw - Hill Book Company, 1964. 776 p.
- Joseph B. Gittler. Social Dynamics : Principles and case in Introductory Sociology. st.ed., New York, McGraw - Hill Book Co., Inc., 1952. p. 241.
- Kaplan, Louis. Mental Health and Human Relation in Education. New York, Harper and Brothers, 1959. 515 p.
- Lents, William P. "Rural - Urban Differential and Juvenile Delinquency" The Journal of Criminal Law, Criminology and Police Science : 331 - 337, September - October, 1956.
- M.J. Rosenberg, Cognitive Structure and Attitudinal Affect. Journal of Abnormal and Social Psychology. 53, 1956. 357 p.
- Merill, Francis E. Society and Culture : An Introduction to Sociology. 2nd ed., Englewood Cliffs, New Jersey, Prentice Hall, 1961.
- Muzafer Sherif and Corolyne W. Sherif. Social Psychology. New York : Harper and Roe, Publishers, 1969. 334 p.
- Nikelly, Arthur G. Mental Health for Students. Illinois, Spring Field, 1966. 208 p.

- Phillip Bagby. Culture and the Causes of Culture. Anthropologist, Vol. 69, No. 4, 1953. pp. 539 - 541.
- Roscoe and others. "Student Values" Exploration in Human Behavior. p. 333 - 335, edited by Abe Arkoff McGraw - Hill, Inc., 1971.
- Shever, Relly G. Principles of Social Psychology. Cambridge, Winthrop Publishers, Inc., 1977.
- Walker, Hellen M. and Joseph Lev. Statistical Inference. New York, Henry Holt, 1953. 513 p.
- Jard H. Goodeough. Cooperation in Change. New York, Russel Sage Foundation, 1969. pp. 257 - 272
- 'White, Thomas Robert." "A Study of Values and Attitudes of Distributive Education Teacher Coordinators as Compared to Two Groups of Potential Teacher - Coordinators," Dissertation Abstracts. 2(3) 610, August, 1969.
- William W. Lumbert, and Wallace E. Lumbert. Social Psychology. New Jersey : Prentice - Hall, Inc., 1965. 50 p.

ကဏ္ဍ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นักเรียนที่รัก

ข้าพเจ้ากำลังวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย กับการปรับวิถีทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในเขต เมืองพัทยา ซึ่งคาดว่า ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการปลูกฝังและส่งเสริมให้ทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมไทย และการปรับวิถีที่แก่เยาวชนไทย ท่านเป็นหนึ่งผู้ที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นตัวแทนในการตอบแบบสอบถามนี้ จึงขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม ตามสภาพที่เป็นจริงของตัวท่านให้มากที่สุด ขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ชลธิ์ กุลประสิทธิ์

นิสิตปริญญาโท

วิชา เอกการแนะแนว

แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย

ตอนที่ 1

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง และ เติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม ชาย หญิง
2. เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่โรงเรียน.....
3. เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้น.....
4. ผู้ปกครองของนักเรียนประกอบอาชีพ รับราชการ คือ.....
 อาชีพอื่นนอกเหนือจากอาชีพรับราชการ
 คือ.....
5. ขณะเรียนอยู่ชั้นมัธยมนี้ นักเรียนพักอยู่ที่.....
 .....

ตอนที่ 2

คำชี้แจง แบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย เป็นแบบสอบถามที่กองการทราบความรู้สึกนึกคิดของนักเรียน ที่มีต่อลักษณะหรือสถานการณ์ตามข้อความนั้นอย่างไร และเพียงใด คำตอบนั้นไม่มีผิดหรือถูก เพราะแต่ละคนย่อมมีความรู้สึกนึกคิดต่อสภาพตามข้อความนั้น ๆ แยกต่างกันได้ โดยจะมีคำตอบให้เลือก 6 คำตอบคือ ไม่ชอบที่สุด ไม่ชอบ ค่อนข้างไม่ชอบ ค่อนข้างชอบ ชอบ ชอบที่สุด ทั้งตัวอย่างต่อไปนี้

ข้อความ	ไม่ชอบ ที่สุด	ไม่ชอบ	ค่อนข้าง ไม่ชอบ	ค่อนข้าง ชอบ	ชอบ	ชอบ ที่สุด
(๐) วินัยรักเกียรติของคนมาก จึงไม่ยอมเล่นการพนันค้ำมที่ เพื่อนชวน การปฏิเสธคำชวน ของเพื่อนเช่นนี้ นักเรียน รู้สึกว้า.....					✓	
(๐๐) การประพฤติเสเพลคัมสุรายา เมา เป็นทางใหญ่อัน ลบลู่เกียรติของคนได้ ถ้านักเรียนพักอยู่ในสภาพ เช่นนี้ นักเรียนรู้สึกว้า....		✓				

- ข้อ (๐) แสดงว่านักเรียนมีความรู้สึก ชอบ ต่อการปฏิเสธคำชวนของเพื่อนที่ชวนไปเล่นการพนัน
- ข้อ (๐๐) แสดงว่านักเรียนมีความรู้สึก ไม่ชอบ ต่อการพักอยู่ในสภาพที่ประพฤติตัวเสเพลคัมสุรายาเมา อันเป็นทางใหญ่อันลบลู่เกียรติของคนได้

วาดข้อความต่อไปนี้ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่สอดคล้องกับ
ความคิดไว้ หรือความรู้สึกของนักเรียนในมากที่สุด หลังจากได้พิจารณาข้อความในแต่ละข้อ
อย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว

ข้อความ	ไม่ชอบ ที่สุด	ไม่ชอบ	ค่อนข้าง ไม่ชอบ	ค่อนข้าง ชอบ	ชอบ	ชอบ ที่สุด
1. คุณแม่ไปเลี้ยงนงคราญมา และ ให้ท้าวเรียมมาจนจบ ม.3 วันหนึ่ง คุณแม่เริ่มไขว่คว้า จึงขอให้ นงคราญช่วยซักผ้าให้ แทนนงคราญ ปฏิเสธ ท้าวเรียมของนงคราญ นักเรียนรู้สึกว่าจะ						
2. เมื่อมีแถว แสดงคนทวิไทยไม่ว่า ที่ใด ใครจะไปชมการแสดง ทุกครั้งด้วยความนิยมชมชื่น ตามนักเรียนของปฏิบัติเช่นเดียวกับ กับลินจง นักเรียนรู้สึกว่าจะ						
3. วินัยรักเกียรติของกานมาก จึงไม่ ยอมเล่นวอลเลย์บอลที่เพื่อนชวน การปฏิเสธคำชวนของเพื่อน เช่นนี้ นักเรียนรู้สึกว่าจะ						

ขอความ	ไม่ชอบที่สุด	ไม่ชอบ	ค่อนข้างไม่ชอบ	ค่อนข้างชอบ	ชอบ	ชอบที่สุด
4. เมื่อไปหาบุญทั่ววัด สมทรงจะแกลงตัว ทักกล่าวหันสมัยที่สุด เชนแกลงกาย รักรูป นุงกระไปรงสันไปวัด การแกลงกายของสมทรง นักเรียน รู้สึกว่า						
5. นายสั่ง เวียนกักบาตรทุก เขาควย ความศรัทธาและเชื่อว่าการปฏิบัติ เชนนี้เป็นการทำความดีอย่างหนึ่ง ถ้าคุณแม่บอกให้นักเรียนกักบาตร ทุก ๆ เขา นักเรียนรู้สึกว่าจะ						
6. วาริวานสุนันท์ไปเดินเที่ยว ทางสรรพสินค้า สุนันท์ขบเคี้ยว ส่วยถูกใจแต่ไม่มีเงินซื้อจึงขอ ยืมเงินวาริวโกยสัญญาว่าจะคอย ๆ ผอนใจกินทีหะใจ นักเรียนมีความ รู้สึก เชนในคณพฤตกรรมของ สุนันท์						

ข้อความ	ไม่ชอบ ที่สุด	ไม่ชอบ	ค่อนข้าง ไม่ชอบ	ค่อนข้าง ชอบ	ชอบ	ชอบ ที่สุด
7. บริษัทปฏิบัติตามประเพณีไทย เช่น ไม่ไปทำบุญวันมาฆบูชา โดยให้เหตุผลว่าประเพณีไทย ขาดเหตุผลสมัย จากการศึกษา ของประธานนักเรียนว่า						
8. การประพฤติเสียเพศสุรา ยาเมา เป็นทางใหญ่อันลมหตุ เกียรติของตนใด ด่านักเรียน ตกอยู่ในสภาพเช่นนี้ นักเรียน รู้สึกว่า						
9. สมบัติขจรชวนเพื่อน ๆ ทั้งชาย และหญิง ไปอวยแค้นที่ชายหาด แสงหนึ่ง โดยให้เหตุผลว่า จะทำให้ผิวสวย ถ้าจะส่ง เสริม ให้การอวยแค้นเป็นประเพณีของ คนไทย นักเรียนรู้สึกว่						
10. บ้านประพัฒน์อยู่ริมทะเล แต่ ประพัฒน์ไม่เคยทิ้งขยะลงในทะเล คนที่ปฏิบัติ เช่นประพัฒน์นักเรียน รู้สึกว่า						

ข้อความ	ไม่ชอบ ที่สุด	ไม่ชอบ	ค่อนข้าง ไม่ชอบ	ค่อนข้าง ชอบ	ชอบ	ชอบ ที่สุด
11. สมศักดิ์เห็นฝรั่งชายหญิงหลายคู่ เดินโอบไหล่กันอยู่ที่ชายหาด สมศักดิ์จึง เดินโอบไหล่สมศรีเพื่อ พาชมทางสรรพลินคามาจาก การกระทำของสมศักดิ์ นักเรียน รุสีกว่า						
12. หน้าแลงครานี่ สิ้นไทยร่วมมือ กับคนอื่น ๆ ใจละแวกไกลเคียง ช่วยกันทำความสะอาดถนนหนทาง และบริเวณชายหาด ถ้าสิ้นไทยมา ชวนนักเรียนซึ่งนั่ง เฝ้าอยู่บ้านละแวก เคียงกับสิ้นไทยให้ทำความสะอาด สะอาด นักเรียนรุสีกว่า						
13. แดงไปที่ตลาดเพื่อหาซื้อผลไม้ เห็นสำคัญเป็นลูกสวยงามกิน แดงแดง กลับซื้อผลไม้ไทยเช่น กลวย สมเขียวหวาน เพราะราคาถูกกว่า จากการตัดสินใจเช่นนี้ นักเรียน รุสีกว่า						

ขอความ

ชอบ
ที่สุด

14. ประธานีรลดโดยสารประจำทาง
ที่แน่น เมื่อเห็นผู้หญิงยืนอุ้มลูกอยู่
ข้าง ๆ หนึ่งในของ เขา ประชา
จึงลุกขึ้นเพื่อไ้ดูหญิงคนนั้นนั่งแทน
ที่ ถานักเรียนทองปฏิกิ เชน เคียว
กับประชา นักเรียนรู้สึกวา ....
15. ความมีน้ำใจ เชื่อเพื่อเผื่อแผ่เป็น
ลักษณะอย่างหนึ่งของคนไทย ทอ
ขอความนี้ นักเรียนรู้สึกวา ... .
16. นาทวานได้ไปถอนเงินออมสิน
500 บาท แทนพนักงานออมสินจ่าย
เงินให้ 600 บาท นาทวานจึง
นาเงินที่เกินมาไปกิน การ
ประพฤคคน เช่นนาทวานนี้
นักเรียนรู้สึกวา ....
17. ค.ธ.พรชัย เป็นคนที่มีความขยัน
ขันแข็ง เป็นนิจ เมื่อกลับจาก
โรงเรียนจะช่วยปลูกครอง เก็บ
กวาควมริ เวดขาน รคนาสนไม
เตรียมอาหาร คุแลนอง ถา
นักเรียนกองกระทา เช่นพรชัย
นักเรียนรู้สึกวา ....

ขอความ

18. คุณพ่อสั่งให้ลูก ๆ ทุกคนในบ้าน
นอนไม่เกิน 4 ทุ่มแถมสำราญ
ลูกชายคนโตไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง
ชอบหนีเที่ยวกับเพื่อนจนเกิน
4 ทุ่ม ความประพฤติกของสำราญ
นักเรียนรู้สึกว่ .....
19. นันทาพบสุนัขที่ถูกรถยนต์ทับขาหัก
จึงพาไปหาหมอรักษา การกระทำ
ของนันทา นักเรียนรู้สึกว่ .....
20. ทุกครั้งที่พรรณีไปเยี่ยม เพื่อน พรรณี
จะถามหาพ่อแม่หรือญาติผู้ใหญ่
ของ เพื่อน เพื่อแสดงความ เคารพ
ก่อนเสมอการกระทำของพรรณี
นักเรียนรู้สึกว่ .....
21. การทากวีให้สุภาพอ่อนน้อม เช่น
กมทิว เมื่อวานผู้ใหญ่ เป็นลักษณะ
อย่างหนึ่งของไทย ถ้านัก เรียน
ของปฏิบัติตาม เช่นนี้ นักเรียนรู้สึกว่ .....

ข้อความ	ไม่ชอบ ที่สุด	ไม่ชอบ	ค่อนข้าง ไม่ชอบ	ค่อนข้าง ชอบ	ชอบ	ชอบ ที่สุด
22. สมพรมีภาระในการใช้เงินจับจ่าย อยู่เสมอ แต่เขาพยายามเก็บเงิน ไว้ส่วนหนึ่ง เพื่อไว้ขยายวงเงิน การกระหาของสมพร เช่น นักเรียนรู้สึกว่						
23. กาญจนุาและเพื่อน ๆ บางคนแอบ รับประทานขนมในห้องเรียน เพื่อน ๆ ถูกครูลงโทษยกเว้น กาญจนุา เพราะครูไม่เห็น กาญจนุา รู้สึกภาคภูมิใจที่สามารถ เอาตัวรอดได้ พฤติกรรมของ กาญจนุานักเรียนรู้สึก						
24. ประพันธ์มองคูไฟใหม่พร้อมกันคน อื่น ๆ แต่เมื่อเขาหันมาทวารวจ ก็เพลิงชอรองไหลลงทางออก จาก เขกปฏิบัติกาาร ประพันธ์ก็ ยอมถอยไปพื่อนทันที คนที่ปฏิบัติ แบบประพันธ์ นักเรียนรู้สึกว่						

ข้อความ	ไม่ชอบ ที่สุด	ไม่ชอบ	ค่อนข้าง ไม่ชอบ	ค่อนข้าง ชอบ	ชอบ	ชอบ ที่สุด
25. อย่าไว้ใจทาง อย่างวางใจคน จะจนใจเอง เป็นสุภามิตรที่สอน ให้ทั้งคนอยู่ในความไม่ประมาท นักเรียนรู้สึกว่.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
26. เมื่อนักยาเกินข้ามถนน นักยาจะ เดินไปข้ามตรงทางมาลายเสมอ ไม่ว่าจะมีการตรวจจราจรตรงนั้น หรือไม่ก็ตาม ถ้านักเรียนทอง ปฏิบัติเช่นนิกยบ้าง นักเรียน รู้สึกว่.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
27. สโมสรเห็น เพื่อนบ้านทิ้งถุงพลาสติก ลงตามชายหาด เธอจึง เกื่อนไม่ ให้เขาทำเช่นนั้น การปฏิบัติเช่น สโมสรนี้ นักเรียนรู้สึกว่.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
28. พรทิพย์จะหาความ เคารพพ่อแม่ และผูกครองทั้งก่อนก่อนไป โรงเรียนและกลับจากโรงเรียน ทุกครั้ง ถ้านักเรียนทองปฏิบัติ เช่นนี้บ้าง นักเรียนรู้สึกว่.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อความ	ไม่ชอบ ที่สุด	ไม่ชอบ	ค่อนข้าง ไม่ชอบ	ค่อนข้าง ชอบ	ชอบ	ชอบ ที่สุด
29. ก่อนรับประทานอาหาร สมพงษ์ จะล้างมือให้สะอาดทุกครั้ง พร้อมทั้งซักขั้วฟันองและคนอื่น ในกระทากามควย จากการ ปฏิบัติของสมพงษ์นี้ นักเรียนรู้สึกว						
30. สัญจร เต็น เขามาในห้อง เรียบ บั้ง เอิญมือแกวง ไปเกตุศรัหะของ นพคชิ่งนังอยู่ โดยไม่เจกนา สัญจรจึง เต็นเลยไปโดยไม่ได พุกอะไร การกระทำเช่นนี้ นัก เรียบรู้สึกว						
31. พินญพยายามหามนองไม่ให้ชีกหรือ เขียนข้อความทาง ๆ กามกาแพง หรือณังหองนา การปฏิบัติของ พินญในกรณีเช่นนี้ นักเรียนรู้สึกว						
32. พงษ์ไทยมัก เก็บของทผู้อื่นเห็นว่า ไม่มีประโยชน์ เช่น ขวคเล็ก ๆ กระปองที่ไธแล้ว นำมาประคิษรุ คักแปลง เป็นเก็ร้องไร ถานัก เรียบ กองปฏิบัติแบบนี้บาง นักเรียน รู้สึกว						

ข้อความ	ไม่ชอบที่สุด	ไม่ชอบ	ค่อนข้างไม่ชอบ	ค่อนข้างชอบ	ชอบ	ชอบที่สุด
33. นายคงก็ได้รับการว่าจ้างให้นายา เสพติดไปส่งให้หญิงหนึ่ง โดยได้รับค่าจ้างเป็นจำนวนมาก แทนนายคงก็ปฏิเสธขมาจนเหมือนเดิม การปฏิเสธของนายคงก็ นักเรียนรู้สึกว่าเป็น						
34. ศุภีไปงานศพญาติผู้ใหญ่ของเพื่อนคนหนึ่ง เธอจึงมีโอกาสพบเพื่อนเก่าหลายคน จึงทักทายและคุยกันอย่างสนุกสนาน การวางตัวของศุภี เช่นนี้นัก นักเรียนรู้สึกว่าเป็น						
35. เด็กหญิงจาเนียรนักเรียนชั้น ม. 3 จะเข้าไปขอคำอธิบายในวิชาคณิตศาสตร์ จากอาจารย์สมสมัย แก่ปรากฏว่าอาจารย์กำลังคุยอยู่กับแขกคนหนึ่ง เธอจึงรอดักครูเมื่อแขกของอาจารย์กลับ เธอจึงเข้าไป การประพฤติของจาเนียร นักเรียนรู้สึกว่าเป็น						

ข้อความ	ไม่ชอบ ที่สุด	ไม่ชอบ	ค่อนข้าง ไม่ชอบ	ค่อนข้าง ชอบ	ชอบ	ชอบ ที่สุด
36. เมื่ออนงค์เจ้าพนักงานประชุม ชี้แจงจากทางโรงเรียน อนงค์ ไต่อบนาของขบเคี้ยวเข้าไป รับประทานพร้อมทั้งแบ่งให้เพื่อน รับประทานควย จากการกระทำ ของอนงค์ นักเรียนรู้สึกว่						
37. สาคู่กำลังขะมักเขม่นในการดู หนังสือเพื่อจะสอบในวันรุ่งขึ้น แต่ คุณแมขอรองไหช่วยรับแขกที่มา เยี่ยม สมศรีแสดงอาการไม่พอใจ อย่างมาก การกระทำเช่นนี้ นักเรียนรู้สึกว่						
38. ทุกครั้งในวันสงกรานต์ นายศรี ทอง ไปหาบุญทวีคและรคณาการวะ ผู้ใหญ่ ถานักเรียนของปฏิบัติเช่น เดียวกับนายศรี นักเรียนรู้สึกว่						
39. สมสมัยชอบรับประทานอาหาร ฝรั่ง โดยออกกับเพื่อน ๆ ว่า แสดงถึงความ เป็นผู้มีรสนิยมสูง การปฏิบัติของสมสมัย นักเรียน รู้สึกว่						

ข้อความ	ไม่ชอบ ที่สุด	ไม่ชอบ	ค่อนข้าง ไม่ชอบ	ค่อนข้าง ชอบ	ชอบ	ชอบ ที่สุด
40. ถวิล ไปดูวัตถุโบราณในสถานที่ แห่งหนึ่งและได้เขียนชื่อของตนเอง ไว้เป็นที่ระลึก การกระทำของ ถวิล นักเรียนรู้สึกว่าเป็นอย่างไร						
41. นายสาร วมมีความเชื่อในเรื่อง บุญ - บาป และกรรมเก่าอย่าง ลึกซึ้ง จึงพยายามกระทำ ความดี จากการกระทำของ นายสาร วม นักเรียนรู้สึกว่าเป็นอย่างไร						
42. สมใจ ขออนุญาตผู้ปกครอง ไปนอน ค้างบ้านเพื่อน แต่ผู้ปกครองไม่ อนุญาตสมใจ จึงแอบไปโดยไม่ บอกให้ผู้ปกครองทราบ พฤติกรรม ของสมใจนี้ นักเรียนรู้สึกว่าเป็นอย่างไร						
43. เคียว วัฒนางกลุ่มชอบนัดกันไป เล่นกีฬาในสวนสาธารณะ พฤติกรรมของกลุ่มวัฒนางเช่นนี้ นักเรียนรู้สึกว่าเป็นอย่างไร						

ข้อความ	ไม่ชอบ ที่สุด	ไม่ชอบ	ค่อนข้าง ไม่ชอบ	ค่อนข้าง ชอบ	ชอบ	ชอบ ที่สุด
44. กนกวลีจัดงานวันเกิดอย่างหรูหรา โดยเชิญเพื่อน ๆ มาเลี้ยงกันที่บ้าน มีการตกแต่งวันเกิดและเคนร่ากันอย่างสนุกสนาน การจัดงานวันเกิดของกนกวลี เช่นนี้ นักเรียนรู้สึกว่า						
45. วิฑยามันต์กับเพื่อนเวลา 7.00 น. แต่เมื่อคืนวิฑยามันต์จึงนอนกินสายโคโยไม่ไปหาเพื่อนตามที่นัดไว้ นักเรียนมีความรู้สึก เช่นไร ทอพอติกรรมของวิฑยามันต์						
46. ครูประเสริฐมีศิษย์ลาน นายสมภัทร เป็นลูกศิษย์ของครูประเสริฐ และชอบเรียกครูประเสริฐลับหลังว่า "โล้นชาส์" นักเรียนมีความรู้สึก เช่นไร ทอพอติกรรมของนายสมภัทร						

ข้อความ	ไม่ชอบ ที่สุด	ไม่ชอบ	ค่อนข้าง ไม่ชอบ	ค่อนข้าง ชอบ	ชอบ	ชอบ ที่สุด
47. สนั่นวิ่งเล่นอยู่ที่สนามหน้า โรงเรียนและพบกระเป๋าสเงิน ตกอยู่ในนั้นมีเงินอยู่ 100 บาท สนั่นจึงเก็บเอาไว้เพื่อซื้ออุปกรณ์ ที่จำเป็นในการเรียน นักเรียน มีความรู้สึกเช่นไรต่อพฤติกรรม ของสนั่น						

ตาราง 12 ค่าอาณาจักราแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อวัฒนธรรมไทย

ข้อ ๕๕๓	ค่า	ข้อ ชอที	ค่า
1	2.71	25	5.54
2	4.68	26	7.00
3	4.68	27	2.49
4	3.58	28	5.61
5	3.75	29	10.00
6	5.72	30	4.42
7	4.00	31	5.56
8	3.25	32	6.31
9	3.88	33	5.10
10	4.94	34	1.91
11	2.37	35	10.09
12	3.27	36	3.67
13	3.28	37	4.87
14	6.79	38	7.33
15	9.54	39	4.98
16	5.82	40	6.63
17	7.05	41	5.86
18	8.58	42	5.37
19	4.90	43	2.82
20	7.00	44	4.59

การทรงตัว

ข้อ เลขที่	ค่า	ข้อ เลขที่	ค่า
21	6.79	45	4.09
22	8.97	46	4.77
23	4.08	47	2.18
24	1.84		

แบบสอบถามการปรับทัศนคติทางสังคม

กาชี้แจง

แบบสอบถามการปรับทัศนคติทางสังคมฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามที่ต้องการทราบความรู้สึกนึกคิด
 ทั่ว ๆ ไปของนักเรียน โดยจะมีข้อความให้อ่านเพื่อให้พิจารณาว่านักเรียนมีลักษณะที่เหมือนกับ
 ข้อความนั้น ๆ หรือไม่เพียงใด ดังนั้นจึงไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิดเพราะแต่ละคนย่อมมีลักษณะ
 นิสัยหรือความรู้สึกและแนวการปฏิบัติที่ไม่เหมือนกันใด ข้อสำคัญคือ ขอให้ตอบตรงกับความเป็นจริง
มากที่สุด แล้วไปรศตอบให้ครบทุกข้อ โดยกำหนดให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓
 ลงในช่องที่กำหนดให้ ดังตัวอย่าง

ข้อความ	ไม่จริง ที่สุด	ไม่จริง	ค่อนข้าง ไม่จริง	ค่อนข้าง จริง	จริง	จริง ที่สุด
(0) ข้าพเจ้าเป็นคนอายเมื่อ เขาสังคม					✓	
(00) ข้าพเจ้ามีเรื่องกลุ่มใจ อยู่เสมอ			✓			
(000) ข้าพเจ้ารู้สึกวุ่นวายทุกเวลาตลอด ข้าพเจ้าทางเห็นไม่เป็นกันเอง กับข้าพเจ้า		✓				

รูปที่ 1

ข้อความ	ไม่จริง ที่สุด	ไม่จริง	ค่อนข้าง ไม่จริง	ค่อนข้าง จริง	จริง	จริง ที่สุด
1. เมื่อข้าพเจ้าทำอะไรไม่สำเร็จ ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้สิ้นหวัง						
2. ข้าพเจ้า เป็นสมาชิกที่สังคมยอมรับ						
3. ข้าพเจ้า เป็นคนกลองแกลวองไว						
4. ข้าพเจ้า เป็นคนขี้อาย เมื่อ เขาสังคม						
5. ข้าพเจ้า เป็นคนร่า เริงสนุกสนาน						
6. ข้าพเจ้าสามารถทำกวีไห่เข้ากับ คนทุกประเภทได้						
7. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า เพื่อน ๆ มีสิทธิปัญหา เหนือข้าพเจ้า						
8. ข้าพเจ้ามักจะยอมแพ้ เสมอไม่ว่า เรื่องอะไร						
9. ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อ ไ้ช่วย เหลือ ผู้อื่น						
10. ข้าพเจ้า เป็นคนที่สามารถแก้ไข ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ..						
11. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนาน เมื่อสามารถ เย้าเหย้าให้เพื่อนโกรธได้						
12. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึก เศร้าหมอง โดยไม่ทราบสาเหตุ						

ข้อความ	ไม่จริงที่สุด	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด
13. ข้าพเจ้าพอใจที่จะอยู่ตามลำพัง ห่างไกลจากคนอื่น						
14. ไม่วางจะหาอะไรก็ตามใคร ๆ กลุ่มข้าพเจ้าไม่ได้						

ชุดที่ 2

ข้อความ	ไม่จริงที่สุด	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด
1. ข้าพเจ้ารู้สึกคันเขนงาย						
2. ข้าพเจ้ารู้สึกว้าวมใจอะไรไม่ ไคนาน						
3. เวลาทำงานจำใจมาราสง เสี่ยง ถึงข้าง ๆ ข้าพเจ้าจะหากอไป ไม่ได้						
4. ข้าพเจ้ามีเรื่องกลุ้มใจอยู่เสมอ						
5. ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจตาทอง กัคดีนี้หาอะไรเลยตนเอง						

ข้อความ	ไม่จริงที่สุด	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด
6. ถ้ามีกษัตริย์หรือยิวเข้าเพียงเล็กน้อย ข้าพเจ้าจะโกรธเอางาย ๆ						
7. ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลใจว่าจะไม่มีใครรัก						
8. เมื่อมีกษัตริย์มาทรมานปัญหาต่อหน้าผู้อื่น ข้าพเจ้าก็ไม่กล้าทอ						
9. ข้าพเจ้ารู้สึกวากกลัวโดยไม่รู้วากลัวอะไรอย่างอื่น						
10. ข้าพเจ้าควบคุมตนเองไม่กอดใคร						
11. ข้าพเจ้ารู้สึกท้อใจ						
12. ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจและเสียใจเกินกว่าควรเสมอ						
13. ข้าพเจ้าไม่กล้าหาความคุ้นเคยกับคนอื่น						
14. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกว่าตัวเองทำอะไรผิดอยู่เสมอ						
15. ข้าพเจ้าหวาดกลัวอยู่เสมอว่าจะถูกทำผิด						
16. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองเป็นคนไขว่ไขว่ไปเสียเลย						

ข้อความ	ไม่จริงที่สุด	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด
17. ข้าพเจวมักนอนไม่คอยหลับเพราะ กิดอะไรต่าง ๆ นานา						
18. บางเวลาข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดอยาก จะทะโกนออกไปทั้ง ๆ						
19. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่มีใครอยากจะเล่น อะไรกับข้าพเจ้า						

ชุดที่ 3

ข้อความ	ไม่จริงที่สุด	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด
1. บุคคลแวดล้อมมักกำหนดกิริยา ข้าพเจ้า						
2. บุคคลแวดล้อมไม่ปฏิบัติรวมกับข้าพเจ้า						
3. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าบุคคลแวดล้อม ข้าพเจ้า เป็นบุคคลที่ข้าพเจ้าไม่ อยากเผชิญหน้าด้วย						

ข้อความ	ไม่จริงที่สุด	ไม่จริง	ค่อนข้างไม่จริง	ค่อนข้างจริง	จริง	จริงที่สุด
4. บุคคลแวดล้อมมักมีเรื่องขัดแย้งกับข้าพเจ้าเสมอ						
5. บุคคลแวดล้อมทางเห็นไม่เหมือนกันเองกับข้าพเจ้า						
6. บุคคลแวดล้อมข้าพเจ้าเป็นบุคคลที่ข้าพเจ้าเกรงกลัวมาก						
7. บุคคลแวดล้อมข้าพเจ้าไม่สนใจการศึกษาของข้าพเจ้าเลย						
8. บุคคลแวดล้อมข้าพเจ้าเป็นบุคคลที่ข้าพเจ้าทศินสียไม่กัมา						
9. ข้าพเจ้าไม่เคยไปปรึกษาหาหรือหรือขอคำแนะนำจากบุคคลแวดล้อมข้าพเจ้าเลย						
10. บุคคลแวดล้อมมักทำให้ข้าพเจ้าไม่สบายใจอยู่เสมอ						
11. บุคคลแวดล้อมข้าพเจ้าเป็นผู้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกอับอายเพื่อนฝูง						
12. ผู้ชักชวนการรศคคอกกับเพื่อนคางเพศของข้าพเจ้า คื บุคคลที่อยู่แวดล้อมข้าพเจ้านัเอง						

✓ ข้อความ	ไม่จริง ที่สุด	ไม่จริง	ค่อนข้าง ไม่จริง	ค่อนข้าง จริง	จริง	จริง ที่สุด
13. บุคคลแวดล้อมข้าพเจ้ายักขวาง ไม่ยอมให้ข้าพเจ้าทำอะไรก็ตาม ใจชอบ						
14. ข้าพเจ้าไม่เคยให้ความร่วมมือกับ บุคคลแวดล้อมข้าพเจ้าไม่ว่าใน เรื่องใด ๆ ก็ตาม						
15. บุคคลแวดล้อมข้าพเจ้านั้นเองทำให้ ข้าพเจ้าหมกมุ่นใจอยู่เสมอ						
16. บุคคลแวดล้อมข้าพเจ้าทำให้ ข้าพเจ้าไม่อยากจะอยู่มานเพราะไม่ มีความสุข						
17. บุคคลแวดล้อมข้าพเจ้ามักหาเรื่อง จับผิดข้าพเจ้าอยู่เสมอ						
18. บุคคลแวดล้อมข้าพเจ้าไม่เคยเห็น ความสำคัญของข้าพเจ้าเลย						
19. บุคคลแวดล้อมข้าพเจ้าไม่เอาใจใส่ ข้าพเจ้าเลย						

ตาราง 13 ค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อของแบบทดสอบการปรับตัวทางสังคม

ข้อที่	ค่า	ข้อที่	ค่า
ชุดที่ 1			
1	3.72	13	5.04
2	2.95	14	12.36
3	2.46	15	6.45
4	5.76	16	5.02
5	3.91	17	2.91
6	2.91	18	3.49
7	2.54	19	6.66
8	4.24	ชุดที่ 3	
9	2.88	1	5.35
10	2.00	2	6.54
11	4.56	3	6.97
12	6.14	4	6.65
13	3.68	5	8.82
14	2.55	6	3.48
ชุดที่ 2			
1	4.01	7	8.64
2	3.81	8	2.65
3	2.31	9	3.42
4	4.86	10	6.25
		11	6.95

จุด ขื่อท	ร ค่า	จุด ขื่อท	ร ค่า
5	5.48	12	2.69
6	3.09	13	6.58
7	6.00	14	4.18
8	4.82	15	4.98
9	7.67	16	4.84
10	9.75	17	4.31
11	3.26	18	6.57
12	2.98	19	6.02